EKİM

Bütün Ülkelerin Proleterleri, Birleşin!

TÜRKİYE KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ Merkez Yayın Organı

Sayı: 286, Ocak 2013

Hatice Yürekli Parti Okulu Açılış Konuşması...

Devrimci partinin görevi devrime hazırlanmaktır!

__TKİP IV. Kongresi__'nin ardından gerçekleşen iki Parti Okulu etkinliğinin ilki olan __Parti Okulu Hatice Yürekli Devresi__'nin açılışında __Cihan__ yoldaşın yaptığı konuşmanın kayıtlarıdır. Konuşma özel bölümlerinden arındırılmış, daha önce yayınlanan konuşmalarla aynı temaya dayalı bölümler ise (25. Yıl, IV. Parti Kongresi, vb.) tümden çıkarılmıştır. Arabaşlıklar buradaki yayın vesileyle konulmuştur...

Parti Okulu çalışmaları parti yaşamımıza yeni bir soluk getirdi. Bu, son bir senede gerçekleştirdiğimiz üçüncü Parti Okulu çalışması oluyor. Geçen yıl yaptıklarımızdan farklı olarak bu yılın Parti Okulu çalışmaları, bir süre önce gerçekleşen IV. Parti Kongresi'nin tamamlayıcısı olarak düşünüldü, daha baştan böyle planlandı. Amaç, IV. Parti Kongresi'nin başarısını yeni bir düzeyde pekiştirmekti. Bu amaç çerçevesinde, biz de burada çalışmalarımızı esası yönünden IV. Parti Kongresi'nin çalışma gündemine bağlı olarak sürdüreceğiz.

Şu son yıllarda devrime hazırlık temasını özellikle önplana çıkarıyoruz. Bunun anlamı ve kapsamı konusunda yeterli düzeyde açıklıklar yaratmaya özen gösteriyoruz. Bu nedenledir ki vesile doğdukça bu konuyu işlemeye çalışıyoruz. Temel ya da güncel tüm sorunlarımızı ele alırken bunu hep de devrime hazırlık sorununa bağlıyoruz ya da dosdoğru bu görev üzerinden, bu görevin ışığında ele alıyoruz.

Tarihi sorumluluk ve devrimci hazırlık

Devrimci parti her zaman devrim için vardır. Bu onun gerçek varlık nedeni, temel tarihsel misyonudur. İçinden geçilmekte olan tarihsel dönemin kendine özgü koşullarından ve ihtiyaçlarından tümüyle bağımsız olarak... Devrimci partinin görevi, tarihi ve toplumsal koşulların verili tablosundan bağımsız olarak, her durumda devrime hazırlanmaktır.

Ama öte yandan biz, bu genel gerçeğin ötesinde, devrime hazırlık sorununu girmekte olduğumuz yeni tarihsel dönemle de sıkı sıkıya ilişkilendiriyoruz. Dünya ölçüsünde otuz yılı bulan bir sosyal durgunluk döneminin yavaş yavaş geride kalmakta olduğunu, dünya çapında olayların hızlandığını, bu hızlanmanın çok değişik süreçler olarak kendini gösterdiğini, bunun temel bir boyutunun da sosyal mücadeleler olduğunu, giderek insanlığın yeni bir devrimler dönemine yakınlaştığını

vurguluyoruz. Bizim devrime hazırlık perspektifimiz, aynı zamanda bu somut tahlile, bundan çıkan sosyal ve siyasal sonuçlar ile bunun devrimci gereklerine dayanıyor. Eğer süreçler dünya ölçüsünde hızlanıyorsa, yeni bir devrimler dönemi yakınlaşıyorsa, o halde biz de hazırlığımızı çok daha sıkı tutmak, tüm cephelerde devrime en iyi biçimde hazırlanmak durumundayız.

Üçüncü bir temel noktaya geçiyorum. Dünden bugüne bir sol hareket gerçeğimiz var. Türkiye'nin sosyal mücadeleler tarihinde ve dolayısıyla sol hareketin gelişip serpilmesinde yeni bir dönemi başlatan 1960'lı yıllardan alırsak, yaklaşık kırk-elli yıllık geçmişe sahip bir sol hareket... Sol hareketin bu tarihi dönem içinde bir evrimi ve bugün gelip vardığı bir yer var. Geleneksel sol dediğimiz bu en değişik türden partiler ve gruplar tablosuna toplu olarak baktığımızda, önemli bir bölümünün devrimci kimlik yönünden artık tükendiğini, geriye kalanların ise halen büyük bir erozyon içinde olduğunu, tasfiyeci sürüklenmeler içinde aynı akibete doğru yol aldığını görüyoruz.

Ve öte yandan bu sol hareket tablosu karşısında bir TKİP gerçeği var. Büyük bir yenilgi döneminin ardından bu aynı sol hareketin bünyesinden doğan, yenilginin dersleri üzerinden geçmiş hareketle her alanda bir hesaplaşmaya girişen ve gelişimini işçi sınıfı devrimciliği çizgisinde sürdüren bir TKİP gerçeği... İdeolojik, politik, örgütsel, moral alanlarda başlangıç özelliklerini koruyan; korumakla kalmayan zaman içerisinde geliştirip güçlendiren; bir sosyal durgunluk ve siyasal gericilik döneminde, geleneksel sol üzerindeki etkisi genel bir tasfiyeci yıkım, bozulma ve dağılma olan böylesine bir tarihsel evrede, diriliğini, ciddiyetini, iddiasını koruyabilen; bütün gerici ve tasfiyeci cereyanlara bilinçli bir tutumla göğüs geren, bütün bu dönem içerisinde ayakta kalan ve bugüne gelen bir TKİP gerçeği... Son elli yılın sol hareketi içinden gelen, onun devrimci birikimine ve kazanımlarına dayanan, fakat bunu sınıf devrimciliği çizgisinde aşarak bugünlere ulaşan bir TKİP gerçeği... Geçmişin değerlerini savunmak ve korumakla kalmayıp onu yeni bir düzeye de çıkaran, bunu sınıf devrimciliği temeli üzerinde anlamlandırmaya çalışan, ve koca koca hareketlerin zaman içerisinde bozulup dağıldığı bir evrede, bütün bir ideolojik-moral gücünü koruyan ve geleceğe bakan, geleceğe hazırlanan bir TKİP gerçeği...

Bütün bunlar TKİP'nin omuzları üzerinde bugün büyük bir sorumluluk, bunun ifadesi ağır bir yük var anlamına gelmektedir ve benim sözümü bağlamak istediğim asıl nokta da budur. Bu özgün durumu ve bunun omuzlarımıza yüklediği büyük sorumluluğu en açık bir biçimde anlamak, en iyi biçimde kavrayıp sindirmek ve dolayısıyla hakkını her alanda vermekle yükümlüyüz.

Bu özgün durumu dedim; zira mevcut durum, solun somut tablosu pekala bugünkü gibi olmayabilirdi de. Bugünün Türkiye'sinde pekala bir dizi başka devrimci akım olabilirdi ve bunlar sınıf devrimciliği bakışaçısından eleştiriyi hak etseler bile, yine de az-çok iddialı bir devrimci konumu, kimliği ve pratiği buna rağmen temsil edebilirlerdi. Biz bu tablo içinde gene sınıf devrimciliği çizgisinde temelde farklı bir parti olur, ayrı bir yerde dururduk. Ama yine de bu, çeşitliliği içinde zengin bir devrimci hareket tablosu anlamına gelirdi. Oysa bugün somutta, bugünün Türkiye'sinde, yazık ki durum böyle değil. Devrimci olmak iddiasındaki parti, grup ve çevrelerin ezici bir bölümü devrimci kimlik yönünden genel bir erozyon içerisindedirler. Kimisi bu evrimi çoktan tamamladı, reformist bir çizgide düzenin icazet alanına kaydı. Kimisi ise halen bu doğrultuda pusulasız bir sürükleniş içinde aynı akibete doğru yol alıyor.

İşte ben bundan hareketle diyorum ki, böylesine bir dönemde, TKİP, Türkiye devrimci hareketinin kazanımlarını koruyarak ve onları sınıf devrimciliği düzeyinde anlamlandırmaya çalışarak varolabilmişse eğer, bu durumda onun omuzlarında ayrıca büyük bir yük var demektir. Partimizin

geride kalan kırk-elli yıllık birikime, emeğe ve fedakarlıklara karşı buradan gelen büyük bir sorumluluğu var. Devrime hazırlığımızın sorunlarını ele alırken, sorumluluklarımıza aynı zamanda buradan bakmak durumundayız.

Daha çok kendi gelişme süreçlerimizden gelen son bir noktaya geçiyorum. Parti olarak kuruluş kongresini izleyen on küsur yılın bir bölümünü gereğince değerlendiremedik, vesile doğdukça üzerinde durduğumuz nedenlerle. Ama şu son yılları, özellikle II. Kongre'yi izleyen son beş yıllık dönemi, en iyi biçimde değerlendirmek için elimizden geleni yaptık. Yine de gereğince değerlendiremediğimiz yılları telafi etmek gibi bir sorumluluğumuz var. Bu, önümüzdeki yılları en iyi bir şekilde değerlendirebilmek anlamına gelir. Önümüzdeki her bir yıla yılları sığdırmak olarak ifade edilen gelişme çizgisinin anlamı budur.

Bir de böyle, buradan gelen bir sorumluluğumuz var, geleceğe hazırlanmaya aynı zamanda buradan bakıyoruz. Süreci yoğunlaştırmak ve hızlandırmak istiyoruz. İşte birkaç ayın içine biri parti kongresi olmak üzere bir dizi merkezi parti toplantısı ya da etkinliği sığdırmak çabasının gerisinde aynı zamanda bu var. (...)

En kısa biçimiyle özetlersem: İlkin, devrimci olmak iddiasından gelen sorumluluklarımız var. İkinci olarak, girmekte olduğumuz tarihsel dönemden gelen sorumluluklarımız var. Üçüncü olarak, geleneksel sol hareketin bugünkü yıkım tablosunun omuzlarımıza yüklediği sorumluluklar var. Ve dördüncü olarak, geçmiş yıllardaki kayıplarımızı telafi etmek gibi bir sorumluluğumuz var. Hazırlığımıza bütün bunların ışığında bakıyoruz, hazırlığımızı bütün bunlar üzerinden ele alıyoruz.

Dünya görüşü ve ideolojik donanım

Hep de bir hazırlıktan sözediyoruz; bu herşeyden önce elbette düşünsel hazırlık demektir. Açık ve sağlam bir devrimci bilinciniz yoksa öteki hiçbir şeyi başarmak şansınız zaten yok demektir. Lenin'in *"Ne yapmalı?"*sının teori sorununa ayrılmış başlangıç bölümünde, ileri devrimci teori ile donanmış partiye yapılmış belirgin vurguyu hatırlayalım. Öncü savaşçı rolünü ancak en ileri teorinin kılavuzluk ettiği devrimci bir parti yerine getirilebilir diyor Lenin. Bu, bizzat Lenin'in partisi şahsında tarihsel olarak doğrulanmış bir görüştür. Bolşevik Partisi'nin, devrimci teori ile donanmış devrimci bir parti olarak, tarihsel misyonunu başarıyla gerçekleştirdiğini, devrimi zafere ulaştırdığını biliyoruz.

Devrimci dünya görüşü herşeyin başıdır. Salt politik saikler ve duygularla, salt politik bağlanmalarla devrimcilik yapılamaz, yapılsa bile uzun süreli olmaz ve herhangi bir sonuç da yaratamaz. Türkiye sol hareketinin yakın tarihi üzerinden çok iyi bildiğimiz gibi.

Genel ideolojik birikim ya da donanımdan değil fakat daha temelli bir konudan, dünya görüşünden, devrimci bir dünya görüşüyle donanmaktan sözediyorum. Mesele hiçbir biçimde Marksizmin genel teorik içeriğini bilmek değildir. Bu geleneksel Türkiye solunda iyi-kötü vardır, geçmişten bugüne teorik sorunlar üzerine çokça konuşulup yazılmıştır ve genel olarak marksist teori burada referans olarak kullanılmıştır. Dünya görüşü, dünyaya, doğaya ve topluma bakışaçınızdır. Bu bir düşünüş tarzıdır, bir algılama ve yorumla tarzıdır, bir yaşayış ve daha da önemlisi bir davranış tarzıdır. Sonuçta düşünsel ve pratik kimliğinizin belirleyici harcıdır.

Marksizm üzerinden sağlam bir dünya görüşüyle donanmak bugün saflarımızda, kadrolarımızın önemli bir kısmı şahsında, hala da bir sorun alanıdır. Küçük-burjuva düşünüş ve davranış tarzının saflarımızda önemli bir etki alanı var, bunu hepimiz biliyoruz. Politik çalışma ve mücadelede gece-gündüz kendini paralayan, devrimci çalışmanın yüklerinden hiçbir biçime geri durmayan, yeri geldiğinde düşman karşısında

bir devrimci gibi davranabilen, ama tüm bunlara rağmen yine de düşünüş ve davranış tarzı yönünden marksist dünya görüşüne uzak olabilen insanlar var saflarımızda. Bunu yüreklilikle kabul etmek, üzerine gitmek ve değiştirmek zorundayız. Partinin tümüne sağlam bir dünya görüşü kazandırmak, bunu her bir militanın bilincinde ve davranışında somutlamak zorundayız.

Bu aynı sorunun bir alt boyutu ise, bilinen biçimiyle ideolojik birikim ve donanımdır. Yani Marksizmin bilimsel yöntemini ve teorik içeriğini bilmek, bununla donanmak, tüm partiyi bununla donatmaktır. Bu açıdan da halen fazlasıyla zayıf bir durumdayız. Bunu en başından beri ve partinin kollektif kimliği üzerinden önemsedik. Devrimci, toplumun bilinçli, önder, öncü unsuru demektir; devrimcinin kendisi bilinçli ve bilgi birikimine sahip olmak durumundadır, dedik. Kişi olarak devrimciden öte, partinin kendisi bilinçli ve birikimli olmak durumundadır. Kaldı ki felsefi ölçülerle bakıldığında, parti bir bilinç öğesidir, öznel bir öğedir. Parti tepeden tırnağa bilinçli olmak, sağlam bir ideolojik donanıma sahip olmak durumundadır.

Başından beri bunu önemsediğimiz, belli evrelerde buna özel bir biçimde çubuk da büktüğümüz halde, konu hala da önümüzde bir sorun alanı olarak durmaktadır. Bu konuyu hep önemsedik ama az başarı sağladık demek istiyorum. Şu son zamanlarda parti okullarını bu sorunu aşmanın bir manivelası yapmaya çalışıyoruz. Kuşkusuz buradaki birkaç haftalık çalışma kimseyi kendi başına marksist donanıma kavuşturmaz. Ama sonuçta bu sorunların önemini anlatabilirsek, bu bizim için önemli bir başarı olur. Ve bununla belli süreçleri tetikleyebilirsek, asıl kazanımımız da bu olur.

Bu, temelde devrime hazırlık, yaklaşmakta olan tarihi evreye hazırlık dediğimiz sorumluluğun en temel gereklerinden biridir. Parti devrimci dünya görüşüyle sağlam bir biçimde donanmak ve dolayısıyla siyasal mücadelenin ortaya çıkardığı ve çıkaracağı tüm sorunlara doğru bakmasını bilebilmek durumundadır. Gelecekte öylesine karmaşık olaylar ve sorunlarla karşı karşıya kalacağız ki, bakışaçımız sağlam ve donanımımız yeterli değilse eğer, bunların içinden çıkamaz, doğru davranmasını başaramaz, sonuçta olup bitenlerin altında ezilir gideriz.

Partide devrimcileşme sorunu

Ama teorik bilinç, çarpık ve tartışmalı, eksikli ve güdük olmakla birlikte, Türkiye solunda gene de çok eksik olan bir şey değil. Bugün bile orta yerde yığınla geveze var. Türkiye solunda halen de marksologdan geçilmiyor. Her mesele üzerine kalem oynatabilen, iri iri laflar edebilen bir sürü insan var bugünün Türkiye'sinde. Ama yazık ki bunlar içinde çok az devrimci var, neredeyse yok denecek kadar az. Dünya görüşü, ideolojik donanım, evet, olmazsa olmaz koşuldur. Ama bu her bakımdan ve her alanda devrimci bir kimlikle birleşmek, buna dayanmak durumundadır.

Partide safları devrimcileştirmek diye bir sorun tartışıyoruz, şu son birkaç yıldır. III. Parti Kongresi'nin gündemi kapsamında bu sorun bir dizi başlık üzerinden ortaya konuldu. Sosyal durgunluk ve siyasal gericilikle belirlenen bir tarihsel dönemden, bundan ayrı düşünülemeyecek olan soldaki tasfiyeci cereyanlara kadar bir dizi etkenle ilişkilendirildi. Eğer bunlar gerçekse, ki bundan kuşku duymamak gerekir, bu durumda bunun etki ve sonuçlarının bizde de, saflarımızda da yansımaması mümkün değildir. Biz de bu aynı tarihi dönemin içinden geliyoruz, bu aynı toplumun içinde yaşıyoruz ve herşeye rağmen bu aynı sol hareketin bir parçasıyız. Elverişsiz koşullar ve bunun erozyon yaratan etkilerinin muhakkak ki bizim saflarımızı da etki, yankı ve sonuçları olmuştur. Partinin yeni bir düzeyde devrimcileştirilmesi sorunu ve ihtiyacı tam da buradan kaynaklanmaktadır.

Önemli olan bu ihtiyacın farkında olmaktır, gerekleri doğrultusunda sistemli

bir mücadele yürütmektir. Biz zaten farkında olup da bilinçli bir şekilde direnmeyle şu son yirmi küsur yılda ayakta kalmayı ve sağlam durmayı başarabildik. Yoksa bu dönemde biz de bir yerlere savrulur giderdik. Nitekim bu aynı dönem içinde kimler savrulmadı ki! Dönem gerçekten zor bir dönem idi; sendelemeye, yanlış yapmaya, sağa sola kaymaya fazlası ile müsait bir dönemdi. Biz, gerçeğe dosdoğru bakarak, onu nesnelliği içerisinde algılayarak, gerekli sonuçları çıkararak ve buradan gelen güçlükleri bilinçle dengelemeye çalışarak, sonuçta ayakta kalmayı, sağlam durmayı başardık.

Yine de biz, parti olarak, bu sürecin devrimciliğimizde bir dizi şeyi eksik bıraktığını ya da zedelediğini bilmek, bu konuda gerçekçi ve yürekli olmak zorundayız. Bu zor ve aynı ölçüde sığ bir dönemdi; bu dönemin militanı istese de sağlam yetişemezdi. Kaldı ki sorun tek tek militanlardan öteye partinin geneli için de bir mana taşımaktadır. Devrimcileşme sorunu partinin toplamında bir ihtiyaçtır.

Sonuç olarak, eğer bir devrimler dönemine yakınlaşıyorsak, devrimci kimliği sağlam tutmak zorundayız. Devrimi devrimciler karşılar, devrim dönemi onların dönemidir. Bu dönem gelip çattığında her biçimiyle oportünizm dökülür, utançların en büyüğü içinde çöker. II. Enternasyonal bunun klasik örneğidir. Dönemin marksist olmak iddiasındaki sosyal-demokrat partilerinin bu keskin tarihi dönemeçte bir anda birer sosyal ihanet partilerine dönüştükleri görüldü. Düne kadar sosyal devrim partileriydi, programlarında bu yazıyordu, söylemlerinde bu vardı. Ama bunlar düzenin icazeti içerisinde, legalizm ve parlamentarizm batağında zamanla çürüyüp devrimci kimlik yönünden tükenmiş partilerdi. Rosa Luxemburg'un çok bilinen ifadesiyle, birer "kokmuş ceset"ten ibaret idiler. Oportünist olanının çürüyüp döküldüğü bir dönemde, güçlüklerin gerçek devrimciler tarafından göğüslendiğini, savaşı izleyen devrimler dönemini onların kucakladığını biliyoruz.

Bu ülkede bugün başkaları bizim devrimciliğimizi tartışmasa bile biz tartışmak, zaaf ve boşluklarımızı saptamak ve üzerine kararlılıkla giderek aşmak zorundayız. Biz bu alandaki yetersizliklerimizin ve sınırlılıklarımızın farkında olmak; devrime hazırlığın devrimci kimliği sürekli geliştirmek, yenilemek, pekiştirmek olduğunu bilmek durumundayız.

Söz ve eylem birliği

Sözü bir başka soruna getiriyorum: Tutarlılık! Tutarlılık, devrimci bir partinin en temel niteliklerinden biridir, öyle olmak durumundadır. Oysa tutarsızlık, Türkiye solunun denebilir ki en temel, en yapısal zaafıdır. Örneğin teoride işçi sınıfı hep başköşededir; herkes için işçi sınıfı devrimin öncüsü, kimileri için de temel gücüdür. Ama gerçek pratikte kimsenin dönüp sınıfa baktığı yoktur. Söz, yani teori bir türlü, gerçek pratik yönelim ise bir başka türlü durur.

Oportünizm temelde düşünce ile davranış, teori ile pratik, söz ile eylem arasındaki uyumsuzluk demektir. Kautsky bunun tipik ve klasik bir örneğidir. Teoride güya marksisttir, politikada ise dört dörtlük bir oportünist. Zira teorik belirlemeleri ile izlediği politikalar arasında kategorik bir kopukluk vardır. İş politikaya geldiği zaman, binbir dereden su getirerek, bir sürü oportünist taktiği rasyonalize etmek yoluna gitmiştir.

Parti olarak bugüne kadar tutarlılığa çok özel bir önem verdik. Ne dediysek, hep de onu yapmaya çalıştık. Sınıf dedik, sistemli bir biçimde sınıfa yöneldik. Devrimci örgüt dedik, bu cephede işi başından itibaren hep sıkı tuttuk ve devrimci örgüt çizgisinden hiçbir zaman kopmadık. Devrimcilik dedik, tasfiyeciliğe karşı direniş dedik, bu alanda sağlam durduk ve mücadelesini kesintisiz biçimde sürdürdük. Kürt sorununda proletaryanın bağımsız devrimci sınıf tutumu dedik ve bunun gerekleri konusunda titiz

davrandık. İyi kötü devrimci bir çizgide hareket ettiği sürece Kürt hareketini destekledik, devrimden koptuğu andan itibaren de ilkeli bir tutumla eleştirdik. Hep bir tutarlılık içerisinde olduk demek istiyorum; desteklerken de, eleştirirken de... Parlamento seçimlerindeki tutumumuz bunun bir başka dikkate değer örneğidir. Bu konuda ve öteki her konuda taktiğimizin bir teorik ve ilkesel çerçevesi vardı.

Teori ile politika, strateji ile taktik arasında uyum varsa, devrimci tutarlılık var demektir. Siyasal yaşamda ilkelere dayalı devrimci politika ve tutum budur. Teori politikanın belirleyici genel çerçevesidir, öyle olmak zorundadır. Aynı uyumluluk strateji ile taktik arasında olmalıdır. Sol hareketin hemen tüm grupları bugün açık bir stratejiden yoksundurlar ama pekala bir stratejileri de olabilirdi. Ama stratejik belirlemeleri eğer taktik tutum ve davranışlarına ışık tutmuyorsa, onun somut çerçevesini belirlemiyorsa, burada oportünizm var demektir. Zira strateji ve taktik diyalektik bir bütünlük oluşturur. İlki esastır, belirleyendir, ikincisi talidir ve esas olana tabîdir. Taktiğiniz stratejiye hizmet ediyorsa doğru bir taktiktir. Taktiğin doğruluğunun ölçüsü genel planda teori ve ilkelerdir, bunun öte yanı stratejidir. Taktik stratejiye hizmet ediyorsa, ona yakınlaşmayı kolaylaştırıyorsa, devrimci ve doğru bir taktiktir.

Tutarlılık sorununu burada genel bir çerçevede ortaya koymuş oldum. Partinin tutarlılığı ve tersinden Türkiye solunun tutarsızlığı üzerinden... Ama sorunun, partiler düzeyindeki bu genel çerçevesinin ötesinde de, özel bir anlamı var bizim için. Parti genel planda tutarlı olabilir; ama bu tutum onun tüm saflarını, tek tek örgütlerini ve kadrolarını da belirlemek durumundadır. Üstelik salt genel sorunlarda da değil. Bunun kadar önemli olan, gündelik çalışmaya ve örgüt yaşamına ilişkin olan sorunlardır. Bu alanda da tam bir tutarlılığa ihtiyacımız var. Bugün saflarımızda, başta güvenlik sorunları olmak üzere bir dizi konu gelip gelip tutarlılık sorununa dayanıyor. Parti, örgütsel birimlerinden ve tek tek kadrolarından, her alanda tam bir tutarlılık bekliyor. Belirlenmiş davranış çizgisi neyse, bunun ilke ve kuralları nelerse, her militanın bunu özümsemesini ve kendi gündelik davranışına yedirmesini bekliyor. (...)

Partinin tepeden tırnağa tutarlılığa ihtiyacı var. Parti, yalnızca genel planda değil, fakat her militanı şahsında da tutarlı olmak zorundadır. Zira son tahlilde insan öğesi belirleyicidir. Bir tek parti üyesinin önemli bir kural hatası bile pekala devrimci bir parti için ciddi sonuçlar yaratabilir. Az önceki somut örneği bunun için vermiş oldum. Eğer tutarlılığı bu partide temel bir davranış ilkesi ve ölçüsü haline getirirsek, kendimize bu gözle bakar, davranışımızı buna göre düzenler ve birbirimizi de buna göre denetlersek, bunu zaman içinde sağlam biçimde yerleştiririz de. Kolay olmaz ama sonuçta başarabiliriz bunu.

Kolay olmaz dedim; zira alışkanlıklar, alışkanlıkların gücü denilen şey nedir, bunu iyi biliyoruz. Alışkanlıklarla uğraşmak zor bir iştir. Ama parti sonuçta devrimci bir kültür demektir aynı zamanda. Her konuda olduğu gibi bu konuda da sağlam bir kültürü yerleştirebilirsek işimiz her bakımdan kolaylaşır. Bir partinin yerleşmiş normlarına göre kabul edilmez olanı yapmak zorlaşır. Hani kişinin zaaf ve eğilimleri onu yapmaya iter de ama yine de yaratacağı etki ve sonuçları bildiği için, kendini dizginler ve sonuçta yapamaz. Parti saflarında bir davranış açık bir biçimde yadırganıyorsa, dahası cezai yaptırımlara konu oluyorsa, kişi onu kolay kolay yapamaz. (...)

Cromwell'in Yeni Model Ordu olarak bilinen devrim ordusu örneğini verdim daha önce, nöbette uyuyanların başı kesiliyor diye. Ama bu, Yeni Model Ordu'nun geride durmadan kesik başlar bıraktığı anlamına gelmiyor. Böyle bir zaafiyetin anlamı ve sonuçları çok bilindiği için, bu saflara köklü bir biçimde yerleştiği için, sonuçta kimse

nöbette kolay kolay uyuma yoluna gitmiyor. Bu kadar basit! Davaya verebileceği zararın bilincine olan ve bu arada kellesini kaybetmek istemeyen nöbette uyumuyor. Cromwell'in Yeni Model Ordusu, tarihin gördüğü en disiplinli ordulardan biridir, bilince dayalı bir disiplinden sözediyorum. Bu konuda belki Sovyet Kızıl Ordusu ile kıyaslanabilir; ama Kızıl Ordu'yu neredeyse üçyüz yıl öncelediği düşünülürse, bu büyük çağ farkından dolayı, Kızıl Ordu'dan da üstün kabul edilebilir. Daha o zamanda saflarında güçlü ve etkin komünizan öğeler bulunduğuna göre, bu anlaşılabilir bir şeydir de.

Parti yaptırımlar konusunda artık çok daha kesin ve kararlı bir çizgidedir. Bunu, bizzat somut örnekler üzerinden parti önünde ortaya da koyuyor, bu örnekler son dönemin Partiye Raporlar'ına da yansıyor. Bu, ilk bakışta çok katı bir tutum gibi görünüyor, ama kesinlikle değil. Unutmayınız, parti beş yılı bulan kapsamlı ve sabırlı bir eğitici çabanın ardından şimdiki katılığı sergiliyor. Parti şu son yıllarda saflarına çok şey verdiğine göre, karşılığında da çok şey beklemek hakkına kesin olarak sahiptir

Kitlelerle birleşmek...

Bir başka konuya geçiyorum. Mevcut darlığı kırarak kitlelerle birleşmek, IV. Parti Kongresi'nde üzerinde özellikle durulan bir gündem oldu. Kitlelere gitmesini, kitlelerle birleşmesini, kitlelere eylemli önderlik yapmasını başarmak durumundayız. Çok bilinen ifadeyle, devrim kitlelerin eseridir. Devrim kitlelerle birleşmeyi, bütünleşmeyi başarabilen partiler tarafından zafere taşınır. Çok iyi bir teoriniz olabilir, ideolojik açıdan en iyi biçimde donanmış olabilirsiniz, sağlam bir devrimci örgütünüz olabilir, parti olarak devrimci kimliğinizde de kusur olmayabilir. Ama kitlelerle birleşmesini başaramıyorsanız, devrimi zafere taşımak bir yana, olaylar içinde etkin bir rol bile oynayamazsınız. Daha da önemlisi; kitlelerle buluşmasını ve birleşmesini başaramıyorsanız eğer, devrimi zafere ulaştırmak ya da devrimde etkin bir rol oynamak bir yana, parti bile olamazsınız. Bunu yapamayan, bunu başaramayan devrimci bir örgüt, gerçekte henüz gerçek manada parti düzeyine ulaşamamış demektir. Partinin içinde bulunduğu darlığı kırmak zorundayız. Bu, IV. Parti Kongresi'nin en temel belirlemesidir.

Parti bugünkü darlığı kıracaktır. Zira parti gelinen yerde öylesine üstünlükler biriktirmiştir ki, bunları doğru bir biçimde değerlendirebildiği taktirde, devrime akan güçleri kitlesel olarak kendi saflarına çekmesi sanıldığından da kolay olabilir. Partimizin çok sağlam bir ideolojik kimliği var, buradan gelen temel önemde bir üstünlüğü var. Devrimci örgütte bir ısrarı ve buna dayalı bir pratiği var, bu onun bir başka temel önemde üstünlüğüdür. Devrimci sınıf yöneliminde bir kararlılığı var, varıyla yoğuyla bu alandadır. Sağlam moral değerleri var, tüm tarihinin de açıklıkla tanıklık ettiği gibi. Taktik politikanın tüm sorunlarında sağlamlığı var, Kürt sorunundan seçim politikasına kadar her konuda görülebileceği gibi. Bütün bu üstünlükler, bütün bu avantajlar bir de bu darlığı kırmak, kitlelerle birleşmek, kitlelere eylemli önderlik etmek yeteneği ile birleşirse, bu durumda devrime akan güçler ile partinin kucaklaşması alabildiğine kolaylaşır. Bugün partinin gücünü ve üstünlüklerini hissetmedikleri için reformist saflara akan ama gerçekte devrime ait olan genç ve dinamik güçler, partimizin saflarını hızla genişleten büyük bir insan rezervine dönüşür.

Parti için öncelikli olarak önden saydığım üç etkene göre, bu dördüncüsü aslında en temel sorundur. Diğerlerinde şu ya da bu biçimde mesafe alabiliriz. Ama darlığı kırmak, kitlelerle bütünleşmek, kitlelere eylemli önderlik, bugün en acil sorun partimiz için.

(...)

25 yılın birikimi ve IV. Kongre'nin çağrısı ile...

Devrime yürüyoruz!

Bugün TKİP şahsında temsil edilen komünist hareket, siyasal mücadelede 25. yılını geride bırakıyor. Her açıdan zorlu bir tarihsel dönemde mücadele sahnesine EKİM olarak doğan komünist hareket, aradan geçen 25 yıl içinde başta devrimci bir program ve onun vücut bulduğu TKİP olmak üzere, işçi sınıfına ve devrim davasına eşsiz kazanımlar sağlamış bulunuyor.

Daha ilk adımlarında marksist dünya görüşünü rehber edinen komünistler, tam da bu nedenle, her türlü zorluğa ve imkansızlığa rağmen geride kalan yıllar içerisinde çok anlamlı bir deneyim, sağlam temellere dayalı ihtilalci bir örgüt geleneği, bunların toplamı üzerinden şekillenen devrimci bir kimlik ve değerler sistemi yaratabildiler. Dünün devrimcisi bir dizi siyasal örgütlülüğün deyim yerindeyse döküldüğü, devrimden kaçarak düzene boylu boyunca uzandığı aynı tarihsel dönem içerisinde bütün bunları başaran komünistler, bugün yaratılan bu büyük devrimci geleneğin haklı onurunu taşıyorlar.

TKİP IV. Kongresi Açılış Konuşması'nda dile getirildiği gibi: *"Ama biz yine de bu aynı yirmibeş yıl içinde, belirleyici önemde bir kazanım olarak, sağlam temellere oturan, ideolojik, politik, örgütsel ve moral açıdan güçlü, bütünlüğü ve iç tutarlılığı olan partili bir kimlik yaratmayı başardık. Oysa bu aynı yirmibeş yıl Türkiye'de geleneksel sol akımların tasfiyeci sürüklenişler içinde bozulup dağıldığı, devrimci olanın çok yönlü olarak çözülmeye uğradığı, geçmişten gelen devrimci birikimin tüketildiği, devrimci kazanımların terkedildiği bir tarihsel evre oldu. Bizim başarımızın değerini tam olarak takdir edebilmek için, bunu özellikle gözönünde bulundurmak gerekir."* (***Ekim***, *Sayı: 274, Kasım 2012)*

25. yıla güçlü giriş: TKİP IV. Kongresi

Komünist hareketin 25. Yılı ile TKİP IV. Kongresi'nin dönem olarak örtüşmesi, içerisinden geçilen sürece apayrı bir anlam kazandırmış bulunuyor.

Bunun kendisini salt moral değerler üzerinden değil, fakat asıl olarak parti kongresinin ortaya koyduğu yönelimler ekseninde ele almak gerekir. Zira komünist hareketin 25. Yılında toplanan IV. Parti Kongresi, döneme dair bir dizi somut hedef tanımlamış bulunuyor. ***"Devrime hazırlık"*** üst başlığında toparlanan bu hedeflerin başında ise her açıdan darlığı kırmak, sınıfla güçlü ve çok yönlü bağlar kurabilmek, bu çaba içerisinde sınıf öncü kesimlerini devrime kazanmak gelmektedir.

TKİP IV. Kongresi Bildirgesi'nde bu hedef şu sözlerle özetleniyor:

"*TKİP IV. Kongresi somut hedeflere ve başarı ölçülerine ilişkin tüm yerleşik kalıpların parçalanıp bir yana atılmasını, gerçek bir sınıf partisi olmanın bilinci, özgüveni ve iddiası ile sınıf kitleleriyle etkin bir birleşme çabası içine girilmesini, başta yeni seçilen Merkez Komitesi olmak üzere tüm parti örgütlerinin önüne temel önemde ve ertelenemez bir görev olarak koymaktadır.*" (***Ekim,*** *Sayı: 273, Ekim 2012)*

İçinden geçmekte olduğumuz sürece ve özellikle 25. Yıl gündemli çalışmalara öncelikle bu hedefler ve IV. Parti Kongresi üzerinden yukarıda altı bir kez daha çizilen temel yönelimler şekil verebilmelidir. Zira parti yeni bir döneme girmiş, bütün ölçüt ve hedeflerini IV. Kongre üzerinden yeniden belirlemiş bulunuyor. Artık her türlü parti çalışması, doğrultusunu ve pratiğini, kongrenin ortaya koyduğu hedefler üzerinden şekillendirme sorumluluğu ile yüzyüzedir.

Buradan hareketle denilebilir ki, 25. Yıl gündemi üzerinden ele alınacak her türlü çalışmanın belirleyeni IV. Parti Kongresi'nin ortaya koyduğu somut hedefler olacaktır. Partinin kendisini sınayacağı ilk alan ise bütün bir 25. Yıl çalışmaları süreci olacaktır. Komünistler olarak önümüzdeki günlerden başlayarak, IV. Parti Kongresi'nin ortaya koyduğu çağrıyı ilmek ilmek örmek, kongre iradesini ve çağrısını 25. Yıl gündemleri üzerinden ete-kemiğe büründürmek için seferber olmalıyız. İşte o zaman TKİP şahsında temsil edilen komünist hareket, 25. mücadele yılını başarıyla geride bırakabilir, devrim davasında yeni ve daha ileri sorumlulukları omuzlayacak bir konuma ulaşabilir.

Her açıdan anlamlı bir başlangıç

Bu açıdan IV. Parti Kongresi'nin ilanının ardından, dönemin hemen başında 25. Yıl kapsamında gündeme gelen ve bir ilk sınav sayılabilecek olan kitle etkinlikleri anlamlı bir başlangıç olmuştur.

Komünistler olarak, 25. Yıl vesilesiyle gündeme gelen kitle etkinlikleri üzerinden, gerek politik muhtevası gerekse de etkinliklerde yakalanan kitlesellikle asgari bir başarı elde etmiş bulunuyoruz. Böylece, partimizin çağrı ve şiarlarının güçlü bir şekilde sınıf ve emekçi kitlelere taşındığı, dahası, yapılan kitle etkinliklerinde ve gündelik çalışmada 25 yılın birikiminin kendisini ortaya koyduğu bir faaliyet dönemini geride bıraktık.

Elbette aşılmayı bekleyen bir dizi sorun alanı bu dönemde de bir kez daha karşımıza çıktı. Kitle çalışması, organizasyon kapasitesi, vb. kimi alanlarda ortaya çıkan eksikliklere rağmen politik kitle etkinlikleri esas itibariyle amaca uygun bir çalışma ve pratikle hayata geçirildi. Ortaya çıkardığı sonuçlara bakıldığında, partinin yeni dönem hedefleri üzerinden umut verici bir düzeyin yakalanabildiğini söyleyebiliriz. Kitle etkinlikleri sürecinde parti her zamankinden çok daha fazla sınıf ve emekçi kitlelerle buluştu. IV. Kongre'nin öne çıkardığı "darlığı ve her türlü kalıbı kırma" çağırısına bir adım daha yaklaşıldı. Kimi açılardan belli ilkler yaşandı.

Bu anlamlı başlangıcı kesintisiz bir şekilde ileriye taşıma görevi biz komünistlerin önünde duruyor.

Devrime hazırlanmak, darlığı kırmak ve enginlerle buluşmak demektir

Partimizin IV. Kongre ile öne çıkardığı en önemli vurgu "darlığı kırmak" olmuştur. Darlığı kırmak ise herşeyden önce "enginlerle buluşmak", sınıf ve emekçi kitleler içerisinde kökleşmek, buradan hareketle sağlam ve kalıcı mevziler elde etmek demektir.

IV. Kongre'nin bu çağrısı, tek başına TKİP'nin kendine özgü dar ihtiyaçlarına yönelik bir vurgu değildir. Tersine bu çağrı, içerisinden geçilen tarihsel dönemin ortaya koyduğu nesnel ve ivedi bir sorumluluğa işaret etmektedir: "Her açıdan devrime hazırlanmak!"

Bu ise her şeyden önce devrimin gücünü örgütleme ve partinin işçi sınıfını ile devrimci

birliğini sağlama sürecidir. Zira TKİP'nin bu coğrafyada temel devrimci önderlik misyonunu oynayabilmesi ancak ve ancak işçi sınıfı ile çok yönlü bağlar kurması ile mümkün olacaktır. Bu ise en başta mevcut darlığın parçalanıp atılmasıyla başarılabilir. Komünistler mücadele sahnesine çıktıkları ilk günlerden itibaren parti davasına bu gözle bakmış, partiyi sınıf hareketi ile sosyalizmin birliği üzerinden tanımlamışlardır. Parti inşa sürecini de bu yaklaşım üzerinden şekillendirmiş, bu alanda katedilecek mesafeyi parti inşa sürecinin en kritik halkası olarak ele almışlardır.

İçine girmiş bulunduğumuz "bunalımlar, savaşlar" ve nihayetinde "devrimler dönemi", gelinen yerde sınıf hareketi ile sosyalizmin birliği üzerinden tanımlanan sürecin hayat bulmasını pratik olarak çok daha yakıcı bir hale getirmiş bulunuyor. "*2009 yılında toplanan TKİP III. Kongresi'nin yükselttiği **'Parti, sınıf, devrim!'** stratejik şiarının anlamı ve önemi buradadır. Bu şiar devrimci parti ile devrimci sınıfın devrimci organik birliğini vurgulamakta, bunu da devrimin kendisine ve elbette ki zaferine bağlamaktadır. Böylece hem bugünün en temel, en öncelikli görevine, yani devrimci parti ile sınıfın devrimci birliğine, hem de bunun devrimin ve zaferinin biricik gerçek güvencesi olacağı olgusuna bir arada işaret etmektedir. Bugünün dünyasında devrimci partinin toplumun gerçekten devrimci biricik sınıfıyla devrimci organik birliği, toplumsal çatışmayı devrime doğru büyütmenin ve devrimin zaferini hazırlamanın zorunlu koşuludur. Devrim için devrimci sınıfın hazırlığı ve inisiyatifi, devrimin zaferi içinse öncü devrimci parti, olmazsa olmaz koşullardır."* ***(TKİP IV. Kongresi Bildirgesi)***

Bu açıdan sürecin öne çıkan iki temel çağrısı, "darlığı kırmak" ve "devrime hazırlanmak", birbirleri ile diyalektik bir bağ içerisinde ele alınmalıdır. Komünistler IV. Kongre'nin öne çıkardığı "Her açıdan devrime hazırlanıyoruz!" çağrısını en başta buradan anlamlandırmalı, gündelik faaliyet ile tarihsel dönem arasındaki ilişkiyi buradan kurabilmelidirler.

Her şey sınıfı devrimcileştirmek ve devrimi örgütlemek için!

Parti IV. Kongre ile birlikte yeni bir döneme girmiş bulunuyor. Buradaki "yeni" vurgusu, içerisine girilen "yeni tarihsel dönemden" çok TKİP'nin kendine özgü gelişme düzeyinin kongreyle birlikte geldiği noktayadır. Bu düzey ***IV. Kongre Bildirgesi'***nde şu sözlerle özetlenmektedir:

"*TKİP IV. Kongresi, bu yeniden inşa sürecinin yeni ve son aşamasını işaretlemektedir. Bu, parti eğer IV. Kongre'nin saptadığı yeni görev ve hedeflere ulaşmada da asgari bir başarı gösterirse, yeniden inşa sürecinin artık esası yönünden tamamlanacağı anlamına gelmektedir. Böylece TKİP, kendini sınıf mücadelesi görevlerine, ki partimiz için bu devrime çok yönlü hazırlık ile aynı anlama gelmektedir, her açıdan çok daha bilinçli, güçlü ve etkin bir biçimde hazırlamış olacaktır. Bu, devrimci sınıfı temsil eden bir parti olarak TKİP'nin toplum düzeyinde siyasal mücadele sahnesine daha etkin ve iddialı bir taraf olarak çıkması demektir aynı zamanda.*"

Partiyi toplum çapında politika yapan bir düzeye kavuşturmak için herşeyden önce onu kendi sınıf zeminine güçlü bir şekilde oturtmak gerekmektedir. Bu ise ısrarlı ve yaratıcı bir sınıf-kitle çalışmasıyla başarılabilir. Sınıfı devrimcileştirmek temel yaklaşımı üzerinden ele alınması gereken bu sorumluluk "devrime hazırlık" çağırısının da maddi temelini oluşturmaktadır. Bu başarılmaksızın, yani işçi sınıfı ısrarlı ve kesintisiz bir politik faaliyet üzerinden devrimcileştirilmeksizin, dahası öncüleri parti şahsında devrime kazanılmaksızın gerçek bir devrimci hazırlık sürecinden bahsetmek mümkün olmayacaktır.

Komünistler ve tüm parti örgütleri önümüzdeki süreçte partiyi yukarıda tanımlanan düzeye kavuşturma bakışıyla hareket etmelidirler. Geride kalan 25 yıllık mücadele birikimi bunu başarmanın da en temel güvencesi ve dayanağıdır.

TKİP IV. Kongresi sunumları...

Yayın cephesi

Sorunlar ve görevler

__Ekim__'in Haziran 2004 tarihi taşıyan __"Partinin yayın cephesindeki sorunları ve görevleri"__ başlıklı başyazısı, partinin yayın organlarına bakışını ve sorun alanlarını tüm kapsamıyla ele alan, bu çerçevede görev ve sorumluluklara işaret eden temel önemde bir değerlendirme. Yayın faaliyeti alanındaki bugünkü sorunlarımıza ve çözüm yoluna ışık tutmakla kalmayan, gelecekte de yol göstermeyi sürdürecek olan bir değerlendirme olması nedeniyle kongre platformunda temel bir metin olarak ele alınmış, yanı sıra sorunun güncel boyutlarını ele alan ve yaşanan sorunların aşılmasında çözücü halkaya işaret eden aşağıdaki metin sunulmuştur. Bu nedenle bu metin sözünü ettiğimiz başyazı ile birlikte incelenirse tam olarak anlaşılabilir...

* Parti uzun bir dönemdir kapsamlı bir yayın faaliyeti sürdürmektedir. Ancak, bir bütün olarak yayın cephesi (son dönem üzerinden kısmen MYO bunun dışında tutulabilir) ciddi zayıflık ve yetersizliklerle yüzyüzedir.

* Bugün yayın cephesindeki en temel sorun, yayınları güçlendirmek ve işlevlerine uygun bir içeriğe kavuşmalarını sağlamaktır. Diğer yayınların da yol göstericisi olarak özellikle merkezi yayınların bu açıdan öncelikli olarak ele alınması gerekmektedir. PYO, "eli kalem tutan" kimi güçlerin süreç içerisinde düşmelerine de bağlı olarak, son yıllarda giderek belirgin bir biçimde zayıflamıştır. Tersinden MYO'da son yıllarda belli bir mesafe alınmış olmakla birlikte, özellikle önderlik kadrolarının sistematik katkıları planındaki zayıflık halen de sürmektedir.

* Yayın organlarına ilişkin tüm sorunlar, yaşanan zayıflıklar, yeterli sayıda eğitimli/donanımlı kadroya sahip olamamakla, politik önderliğe dayalı çalışma tarzını oturtamamakla, politik-örgütsel faaliyet alanındaki zayıflıklar vb. ile doğrudan bağlantılıdır. Dolayısıyla kendi içinde bir yayın tartışması üzerinden soruna gerçek ve kalıcı bir çözüm üretilemez.

Fakat bu hiç de yayın organlarının güçlendirilmesi, işlevlerine uygun bir içerik kazanması doğrultusunda önlemler alınamayacağı anlamına gelmemektedir. Zira partinin mevcut birikimi, güç ve olanakları üzerinden bakıldığında, yayınlardan yansıyan tablo olması gerekenin gerisindedir. MYO örneği bu konuda oldukça açıklayıcıdır. Kadrosal birikimimizde dünden bugüne fazla bir değişiklik olmadığı halde, uzun dönem kesintiye uğrayan MYO'nun artık çıkarılabilmesinde, bir dizi etmenin yanı sıra katkıların örgütlenmesi çerçevesindeki ısrarlı müdahaleler önemli bir rol oynamıştır.

* Dolayısıyla, yayın organlarındaki mevcut zayıflık partimizin gelişmişlik düzeyiyle ilgilidir, verili koşullarda bu kadar olabiliyor denilemez. Örneğin uzun bir dönemdir PYO'ya "katkı" sunanlar, merkezi ve yerel planda önderlik kadrolarından çok yazı yazma konusunda belli bir yeteneği olan güçlerdir. Sorun sadece "verili düzeyimiz"den değil, aynı zamanda, gerçek düzeyimizi yansıtacak yoldaşlarımızın sorumluluklarının gereklerini yerine getirmemelerinden kaynaklanmaktadır. Bunun gerisinde, soruna bakıştan,

alışkanlıklardan, sınırları zorlamamaktan, varolanla yetinmekten gelen zayıflıklar vardır.

* "Yayın kendi içinde bir amaç değil, çalışmaya ve mücadeleye hizmet eden bir araçtır." Merkezi yayınlarımız yürütülen faaliyetin etkili araçları olarak, eğitim aracı, propaganda aracı, müdahale aracı olarak kullanılabilmek durumundadır. Bu açıdan işlevlerini yerine getirebilmeleri ise, başta MK olmak üzere partinin en birikimli ve deneyimli kadrolarının onlara sahip çıkabilmeleri ile mümkündür.

Parti faaliyetinin taşıyıcısı olan ileri kadrolarımız bu sorumluluğu üstlenmedikleri, bunu kendilerinin asli görevi olarak görmedikleri, bu bakış açısıyla kendilerini geliştiremedikleri sürece, işlevlerine uygun yayın organları çıkarmakta hep zorlanma yaşanacaktır.

* Bu sorumluluğun yerine getirilememesinin hep de bir takım "pratik yükler"le gerekçelendirilmesi gelinen yerde artık hiçbir biçimde kabul edilemez. "Pratik yükler" gerekçesi, dar pratik içinde boğulmanın, örgütsel ve siyasal faaliyetin gerçek sorunları üzerine yoğunlaşamamanın ifadesidir ve partide mutlak biçimde aşılması gereken bir başka temel önemde zaaf alanıdır.

* "Politik önderliğe dayalı çalışma tarzı" ile yayın organlarına "katkı" sorunu arasındaki kopmaz ilişkiye, son birkaç yıldır yapılan pek çok değerlendirme ve tartışmada önemle ve döne döne işaret edilmiştir. Bugün yayın organlarındaki zayıflığın sürmesi, politik önderliğe dayalı çalışma tarzının partiye egemen kılınamadığının en dolaysız bir göstergesidir. Zira bu tür bir önderliğin taşıyıcısı parti içi yazılar da dahil her biçimiyle parti yayınlarıdır.

Çalışma tarzında anlamlı adımlar atabilmek, yayın organlarının etkili bir biçimde kullanılmasıyla mümkündür. Bu bizi gündelik pratik sorunlarla uğraşmanın yarattığı darlıktan kurtaracak, daha temelli sorunlar üzerine düşünme imkanı verecektir. Siyasal faaliyetin ve mücadelenin sorunları ve ihtiyaçları üzerine yoğunlaşan, karşı karşıya kaldıkları sorunları irdeleyen kadrolar yayınları beslemekte zorlanmayacaklardır.

* Parti faaliyetine yön vermede, güçlerin eğitiminde yayın araçlarının en dolaysız müdahale ve etkileme araçları olması, özellikle Merkez Komitesi'ne bu çerçevede önemli bir sorumluluk yüklemektedir. Politik önderliğe dayalı çalışma tarzı öncelikle partinin politik araçlar/parti yayınları üzerinden yönlendirilmesi ile gerçekleşebilir. Merkezi önderlik sorumluluğu esasta yayın araçları üzerinden yerine getirilebilir. Eğer MK yayın organlarını kullanmıyorsa, partiye önderlik edemiyor demektir. Söz yayın araçları üzerinden (MYO, PYO, genelgeler, raporlar vb...) tüm partiye söylenmelidir. Kollektif olan budur, etkili ve işlevli olan budur, kalıcı olan da budur.

* Parti kongresi, yayınlara katkı sorunu ile politik önderliğe dayalı çalışma tarzı arasındaki bağ üzerinde önemle durmalıdır. Önderlik sorumluluğu çerçevesinde MK'nın ve İK'ların yayınlara katkısının öncelikli olduğu doğrultusunda karar almalıdır. Gelecek kongrelerde MK adayları bu konuda sergiledikleri pratik üzerinden de değerlendirilmelidir.

* Yayınların güçlendirilmesi sorununun bir yanı, başta MK olmak üzere partinin deneyimli ve birikimli kadroların yayınlara sistematik katkısı iken, büyük bir önem taşıyan bir diğer yanı ise partide ideolojik-politik düzeyin sürekli olarak yükseltilmesidir. Kadroları niteliksel olarak geliştirmekle bağlantılı olan bu sorun alanında mesafe alınamadan yayın organlarını güçlendirme doğrultusunda da gerçek çözüm yolu açılamaz.

Özellikle merkezi yayınlara temel katkıları sunacak ileri kadroların; marksist bakışaçısına sahip olmaları, parti çizgisine hakim olmaları, partinin dönemsel çizgisi ve hedefleri, bu çerçevede görev ve öncelikleri konusunda açıklık taşımaları gerekmektedir.

* Kadroları sadece nitelik olarak geliştirmek değil, kadro sayısını artırmak gibi de temel önemde bir sorunumuz var. Mevcut kadrolarla yayınları güçlendiremediğimiz sürece yeni kadrolar çıkaramayı da başaramayız.

Merkez Yayın Organı:

* Partiyi dolaysız olarak temsil eden MYO'yu "parti önderliğinin kürsüsü" olarak tanımlıyoruz. Buradaki önderlik kavramı dar anlamda merkezi önderliği değil, İK'lar üzerinden yerel önderlik kadrolarını da kapsamaktadır. Kuşkusuz MK, sözkonusu olan bir bütün olarak partiye yön veren bir yayın organı olduğu ölçüde, önderlik sorumluluğu çerçevesinde MYO'ya karşı daha ayrı bir sorumluluk taşımaktadır.

* MYO işlevi net bir biçimde tanımlanmış bir yayın organıdır. Partinin temel görüşlerini, politik sorunlara ve gelişmelere ilişkin değerlendirmelerini, bu çerçevede taktik çizgisini, dönemsel politik-örgütsel hedef ve görevlerini, ve illegal bir yayın organı olarak partinin örgütsel durumu ve çalışma tarzına ilişkin sorunlarını ele alır. Dolayısıyla MYO esas olarak parti çalışmasına yön veren, onu temel ve dönemsel sorunlar konusunda aydınlatıp yönlendiren, hedef ve görevlerini somutlayan, deneyimlerini toparlayan, zaaflara ve zayıflıklara müdahale edebilen bir yayın organı olabilmek durumundadır.

* Buradan bakıldığında, MYO'nun, üzerine gidilmesi gereken sorunlarla yüzyüze olduğu açıktır. Zira hala da üstlendiği işlevler üzerinden, başta MK olmak üzere partinin ileri güçleri tarafından etkin bir biçimde kullanılamamaktadır. Kuşkusuz belli bir mesafe alınmıştır, anlamlı katkılar da sunulmaktadır. Fakat bu henüz yeterli düzeyde olmadığı gibi istikrar kazanmış, dolayısıyla güvenceye alınmış da değildir.

Bugün konferansların ürünü yazılar olmasa, halihazırdaki yazı katkıları üzerinden aylık bir MYO çıkarmakta bile zorlanma yaşanabilecektir. Sayfa sayısı açısından değil, daha önemlisi yayının iç dengesi açısından bu böyledir. Katkı yapan yoldaşların sayısı artmıştır fakat yapılan katkıların bir kısmı çok zayıf olduğu için kullanılamamaktadır. Fazlasıyla redaksiyon gerektiren yazıların çokluğu da ayrı bir sorundur ve bu da yayını zayıflatmaktadır.

* MYO'nun işlevine uygun güçlü bir yayın organı haline gelebilmesi tüm ileri kadroların sahiplenmesine, fakat öncelikle de MK'nın önderlik sorumluluğunun gereklerini yerine getirebilmesine, politik önderliği dayalı çalışma tarzını hayata geçirebilmesine bağlıdır. Özellikle MYO'nun basitçe "yazı katkıları"ına değil, partinin ve mücadelenin sorunlarına yoğunlaşan, yolaçıcı işlevsel yazılara ihtiyacı vardır. Gerçek sorunlar saptanmalı, bunlar üzerine yoğunlaşılmalı, açıklıklara ulaşılmalı, böylece kaleme alınacak yazılarla MYO güçlendirilmelidir. Bu açıdan yazı konusu olabilecek sayısız gündem vardır.

Halen bu gereğince yapılamadığı için, MYO partinin gerçek örgütsel-politik düzeyini, çalışma ve mücadele kapasitesini de yeterince yansıtamamaktadır.

* Tasfiyeciliğin egemen olduğu bir dönemde düzenli bir illegal yayın organı çıkartmak ayrı bir önem taşımaktadır. Parti, bugün ülkede çıkan tek illegal yayın organına sahip olmanın avantajını çok iyi kullanmak durumundadır. Yayının tanıtılması, dağıtılması/iletilmesi için her yol ve yöntemden etkin bir biçimde yararlanılmalıdır. MYO sol hareketin ve toplumsal muhalefetin hemen tüm kadrolarına bir biçimde sunulabilmelidir. Bu onu her yolla (fiziki ve sanal tüm yol ve yöntemlerle) etkin biçimde dağıtıp yaymak demektir.

* Devrimci örgüt, devrime hazırlık dediğimiz yerde, MYO özellikle güçlendirilmeli, bu açıdan ayrıcalıklı bir yayın haline gelmelidir. İşlevine uygun güçlü bir MYO, sol hareketin ve toplumsal muhalefetin kadroları tarafından da ilgiyle izlenecek, giderek aranan bir yayın haline gelecektir.

Politik Yayın Organı:

* PYO, halen belirgin bir biçimde zayıflamış, ciddi bir müdahale gerektiren bir yayın organı durumundadır. Katkı sunanlar, ağırlıklı olarak, parti faaliyetine merkezi ya da yerel planda önderlik eden kadrolar değil, daha çok yazı yazma konusunda belli bir yeteneği olan güçlerdir. Bu da onun gerçek işlevinden uzaklığının dolaysız bir göstergesidir.

* Burjuvazinin gündemlerinin peşinden sürüklenmek, PYO'nun yer yer yaşadığı zayıflıklardan birisidir. Kendi gündemimizi ve önceliklerimizi gözeten bir yayın çizgisi izlemeyi gereğince başaramamak, burjuva düzenin gündemlerinin kendi ekseni içinde ele alınmasına yolaçmaktadır.

* PYO kendi gündemlerimizi öne çıkaran bir yayın çizgisi izlemeli, ağırlıklı olarak devrimci siyasal mücadelenin, işçi sınıfı ve emekçi hareketinin sorunlarını ele almalıdır. Devrimci politik mücadelede yol gösterici olabilmelidir. Döneme ilişkin politikaların/taktik çizginin çok yönlü sorunları, ne yapılması ve nasıl yapılması gerektiği üzerine yoğunlaşabilmelidir.

* Siyasal değerlendirmelerimiz fazlasıyla güncel ve yüzeyseldir. Siyasal sorunları ilkesel çerçevesi, teorik anlamı ve tarihsel arka planı ile birlikte ele almakta zayıf kalmaktadır.

* Propaganda, ajitasyon ve siyasal teşhir de yine çok yüzeysel ve genel kalmakta, adeta kendini tekrarlayan yazılar izlenimi vermektedir.

* Tarihsel deneyimlerden de yararlanarak sosyalizmin etkili ve sistematik bir propagandası yapılamamakta ve bir ideolojik mücadele silahı olarak kullanılamamaktadır.

* PYO genel ve yüzeysel bir propaganda ve ajitasyonun ötesine geçebilmeli, teşhir ve yorum yazılarının ağırlık taşıdığı bir yayın olmaktan çıkmalı, devrimci politik mücadelenin yolgöstericisi olma işlevini yerine getirebilmelidir. Güncel sorunlar teorik ve tarihsel bir perspektifle ele alınabilmeli, parti politikaları ve çizgisi yazılara yedirilebilmelidir.

Bu açılardan PYO ciddi bir yetersizlik taşıdığı içindir ki, devrimci militanın eğitimi/donanımı ile işçi ve emekçilerin bilincinin geliştirilmesi açısından oynaması gereken rolü gereğince oynayamamaktadır.

* Bunu yapabilmek marksist bakışaçısına, tarihsel arka plana ve ideolojik çizgiye hakimiyeti gerektiriyor ve bu konudaki güçlüklerimiz biliniyor. Bu nedenle birikimli ve yetenekli bazı kadrolarımızın PYO'ya sürekli katkısı önem taşıyor. Yeni MK bu çerçevede somut görevlendirmeler yapabilmeli, PYO'nun temel yazıları bu kalemlerden çıkabilmelidir.

* Belli konular üzerinden işbölümü-uzmanlaşma ve giderek kapsamlı bir arşiv oluşturmak kısa vadede mesafe almayı kolaylaştıracaktır. (Düzen ve devlet gerçeği, Kürt sorunu, kadın sorunu, sendika bürokrasisi, sosyal-demokrasi, düzen medyası vb...).

PYO için kaleme alınan yazıların temel teorik gerçekler ile partinin düşünsel birikimi ve çizgisini yansıtmadaki başarısızlığını aşabilmek için bu gereklidir. Geçmişte bunu yapabilen kimi güçler vardı. Burjuvazinin saldırılarını teşhir eden yazılarda dahi partinin temel değerlendirmelerine işaret ediliyor ya da gerektiğinde bunlardan anlamlı aktarmalar yapılıyordu. Bugün bu açıdan belirgin bir zayıflık yaşanıyor. Katkı sunan güçlerimiz temel değerlendirmelerimize dönüp bakmıyorlar, dağarcıklarında ne kaldıysa, onun üzerinden kaleme alıyorlar.

(Örneğin, Kürt sorunu üzerine kalem oynatacak yoldaşlarımız, hem ulusal sorun konusundaki temel marksist klasiklere hem de partinin Kürt sorununa ilişkin değerlendirmelerine hakim olabilmek, bunlara döne döne bakabilmek, sıradan bir teşhir yazısı bile olsa temel gerçeklere işaret edebilmek durumundadırlar.)

* PYO'da belli yazılar kısa ve popüler bir dille, işçileri eğitecek bir tarzda kaleme alınabilmelidir. Elbette bu siyasal içeriği zayıflatmadan, düzeyi geriletmeden yapılmalıdır. Bu PYO'yu işçi ve emekçilere

taşımamızı kolaylaştıracaktır.

* PYO kendini tekrarladığı ölçüde hantallık yaratan yazılardan arındırılmalı, bu çerçevede sayfa sayısı da düşürülmelidir. Tekrarlar içeren, ayrıntılarda boğulan yazılar dikkatli bir redaksiyondan geçirilmeli, tüm fazlalıklardan özenle arındırılmaldır.

Bültenler:

Yılları bulan deneyimlerimiz, işlevine uygun bir tarzda kullanıldığında, bültenlerin siyasal sınıf çalışmamızda etkili bir yerel müdahale aracı olduğunu göstermektedir.

Bültenler, sınıfa dönük müdahalede, temel sorun ve gerçekler ile somut özgün gerçekler arasındaki bağı başarılı bir biçimde kurması gereken popüler propaganda, ajitasyon ve teşhir araçlarıdır. İktisadi-sendikal bir yayın değil, politik çalışmanın temel önemde bir yerel aracıdır.

Yerel çalışmanın bir aracı olduğu ölçüde, çalışmanın pratik hedeflerini ve önceliklerini gözetebilmeli, yerel gelişmeler karşısında etkili ve sistemli bir müdahale aracı olarak kullanılabilmelidir. Bu onun yerelde yürütülen faaliyetin aynası olması anlamına gelmektedir.

Dolayısıyla, bir bültenin başarısının temel ölçütü, genel politik propaganda ve ajitasyonun ötesine geçebilmesi, özgülleşen bir çalışmanın aracı olarak kullanılabilmesi, bu çerçevede bölgeye ilişkin plan ve hedeflere uygun bir içeriğe sahip olabilmesidir. Hedeflenen fabrikalarla bağ kuramayan, bölge/havza/sektördeki gelişmeleri yansıtamayan, daha önemlisi, müdahalenin etkin bir aracı haline gelemeyen bir bülten, işlevini yerine getiremiyor demektir.

Tüm bu açılardan bakıldığında, onca yıllık deneyime rağmen, gelinen yerde bültenlerimiz ciddi bir yetersizlik içerisindedir. Sınırlı başarılı örnekler dışında, genelde işlevlerine uygun bir tarzda kullanılabildiğini söylemek mümkün değildir.

* Bültenler bölgedeki gelişmeleri yansıtmaya çalışsa da, etkili bir yerel müdahale aracı olarak kullanılamamaktadır.

* Sınıf hareketiyle/fabrikalarla canlı bağlar kurulamamaktadır. Bültenler üzerinden belirlenmiş hedeflere dönük nasıl bir müdahale pratiği sergilendiği anlaşılamamaktadır.

* Bölge ya da fabrikalardaki gelişmeler haber verme sınırlarını fazla aşamamaktadır. Bazı bültenlerde bu basından derlemeler üzerinden yapılabilmektedir.

* Yerel gündemlerin yanısıra burjuvazinin genel saldırı gündemlerine de yer verilmekte, fakat bu yazılar yüzeysel bir teşhirin ötesine geçememektedir.

* Sosyalist propaganda ise en zayıf kalınan alandır. Öyle ki, son birkaç ayın bültenlerinde bazı 1 Mayıs yazılarının sonuna eklenen "Yaşasın sosyalizm" şiarının dışında sosyalizm kelimesi bile geçmemektedir. Bu haliyle bültenlerimiz ekonomizm ve demokratizm zaafiyeti taşımaktadır.

* Bültenlerin politik müdahalenin etkili birer aracı olarak kullanılması, genel bir düzen teşhiriyle, sermayenin baskı ve sömürü politikalarına karşı genel mücadele ve örgütlenme çağrılarıyla başarılamaz. Temel teorik gerçekler, dünya görüşümüz ve politik çizgimiz sade ve popüler bir dille bülten yazılarına da yedirilebilmelidir. En sıradan bir teşhir yazısı bile sınıflar, düzen, devlet vb.'ne ilişkin temel gerçekleri ele alabilmelidir.

* Tüm yerel organlar, bültenlere ilişkin kaleme alınmış yazıları dönüp yeniden incelemeli ve kendi bülten pratiklerini gözden geçirmelidirler.

* Bültenleri yerel faaliyetin etkili ve işlevsel bir aracı haline getirmek için;

- Bültenin her sayısı bölge organı tarafından temel bir gündem maddesi yapılmalı, içeriğinden vurgularına, kullanılan dil ve üsluptan görsel düzenleme vb.'ne kadar ayrıntılı olarak tartışılmalıdır.

- Siyasal gelişmeler, sınıfı dönük genel saldırılar vb., tüm bültenlerde kullanılacak

tarzda özel görevlendirmelerle hazırlanabilir. Bunlar güncel gelişmeler ve olaylardan hareketle temel gerçekleri açıklayan özlü, sade ve çarpıcı yazılar olmalıdır.

- Çıkarılan tüm bültenler raporlarla birlikte düzenli olarak parti merkezine iletilmelidir. Yeni dönemde MK bültenleri incelemeli ve zamanında müdahalelerde bulunmalıdır.

Öteki yayınlar:

Günlük site:

Günlük sitenin yayın faaliyeti kapsamında taşıdığı önem yeterince açıktır. Faaliyeti güçlendiren bir rol oynamakta ve sol güçlerin parti faaliyetini dolaysız olarak izlemesini sağlamaktadır. Ancak bu alanda konumlandırılan güçlerin sayısal ve nitelik olarak yetersizliği nedeniyle siteyi etkin bir şekilde kullanamıyor, politik çizgimiz üzerinden bir günlük site politikasını hayata geçiremiyoruz.

Günlük siteye ciddi bir müdahalede bulunmak, kendi bakışaçımız ve önceliklerimiz üzerinden bir site yayınını başarabilmek için somut tedbirler almak durumundayız.

Gençlik Yayın Organı:

Gençlik yayınımız kendi güçleri üzerinden çıkıyor. Bu alandaki zayıflığımız yayına da yansıyor. Yayının gençlik tartışmasına bağlı olarak ele alınması daha doğru olur. Parti olarak bu yayını yazı katkıları üzerinden güçlendirebilecek durumda değiliz. Ancak yayın MK'nın denetiminde çıkmalı ve redaksiyon sorunu çözülmelidir. Gençlik güçlerinin birikimsizliği ciddi hatalar yapmalarına yol açabiliyor.

Liseli Gençlik:

Bu yayın organını çıkarabilecek liseli gençlik güçlerine sahip değiliz. Bugün bölgelerin katkıları üzerinden çıkarılıyor. Bir dönem alabildiğine zayıflamıştı. Fakat özellikle son iki sayısı liseli gençliğin gündemlerini ele almak açısından nispeten daha başarılı. Yeni dönemde de bölgelerin katkıları üzerinden yayının düzenli olarak çıkarılmasının imkanlarının olduğu anlaşılmaktadır.

Günlük yayın:

Günlük gazete projesi şimdiden somutlanabilmeli, bir hedef konulabilmelidir. Eğer parti büyüyecek, iddiasına uygun davranacaksa, günlük gazeteyi şimdiden gündemine almak durumundadır. Haftalık yayınların giderek işlevini yitirdiği yerde günlük gazete büyük bir önem kazanmaktadır. Solda bir güç odağı haline gelmek aynı zamanda buna bağlıdır.

Broşürler:

İşçilerin eğitimi açısından önemi yeterince açık olan broşürleri de artık gündemimize almalıyız. Eğitimli güçlerin sınırlılığı düşünüldüğünde, kısa dönemde sonuç almak mümkün olmasa da, birikimi ve yeteneği uygun güçler üzerinden planlamalar yaparak orta vadede sonuç verecek somut adımları atabilmeliyiz.

MK belli başlıkları saptayıp görevlendirmeler yapmalıdır.

Yayın Organları Komisyonu
Temmuz 2012

Sınıf hareketine siyasal müdahalede PYO

Kongre toplayan her ciddi devrimci sınıf partisi, "yüklenilecek halka" veya "halkalar" saptayarak dönemsel politik mücadele hattı çizer. Parti inşa sürecinin ulaştığı düzeye veya sınıflar mücadelesinin seyrine bağlı olarak değişse de, çubuk bükülecek alanların saptanması, devrime en iyi şekilde hazırlanma iddia ve sorumluluğunun doğal gereklerindendir.

IV. Parti Kongre'sini toplayan TKİP'nin çubuk büktüğü alanlardan biri, sınıf hareketine etkili bir politik müdahale gerçekleştirmektir. Sınıf çalışmasında bu sıçramayı gerçekleştirmek, partiyi maddi-toplumsal zeminine oturtmak ve buna dayanarak topluma işçi sınıfı adına söz söyleyebilmek... Tüm bunlar ancak sınıfa etkili bir politik müdahale ile mümkün olabilir. Bunu başarmak için ise, yerleşik çalışma tarzını gözden geçirmek, saptanan hedeflere uygun hale getirmek zorunludur. Tarz değişikliği üzerinden ele alınması gereken birçok nokta var; biz burada PYO'nun bu süreçte oynaması gereken role işaret edeceğiz.

Yeni tarzda yayın faaliyeti

Çalışma tarzında değişikliğin gündemde olduğu yerde, yayın faaliyetinin de bu kapsamda ele alınması, dahası bu konuda ön açıcı bir misyon yüklenmesi gerekir. Partinin tüm yayın araçları için bu geçerli olsa da, siyasal faaliyetteki rolünden dolayı, öncelikle üzerinde durulması gereken PYO'dur.

Devrimci siyasal çalışmanın yükünü büyük ölçüde taşıyan politik yayının bu rolü ne yazık ki yeterince kavranamamaktadır. Parti kadro ve militanlarının katkılarındaki nicel ve nitel yetersizlikten, gazetenin işçi, emekçi ve gençlere ulaştırılmasında yaşanan istikrarsızlıktan, okurla kurulması gereken iletişimin zayıflığından, yayının güçlendirilmesi konusunda yeterli çabanın harcanmamasından vb. bunu anlamak mümkündür.

Elbette bu salt kişilerin değil, öncelikle parti komiteleri, kolektifler ve organlarının sorunudur. O halde parti örgüt ve kolektiflerinin, her parti kadrosu ve militanının, PYO'ya sunduğu/örgütlediği katkıları eleştirel bir değerlendirmeye tabi tutması, bu etkili aracın siyasal faaliyetteki kullanım düzeyini gözden geçirmesi bir ihtiyaçtır. Bu gözden geçirmeler kolektif tartışmalara konu edilebilmeli, yeni dönemde yayının güçlendirilmesi, etkili ve amaca uygun kullanımı konusunda somut hedefler saptanıp kararlar alınmalı, bu öncelikli görevlerden biri sayılmalıdır.

Öncü işçileri politikleştirmenin aracı

Sınıf hareketine etkili siyasal müdahalenin temel hedeflerinden biri, ileri öncü işçileri politikleştirmektir. Elbette bunu sadece bilinç planında değil, fakat örgütlenme ve eylemde de politik tutum alabilen öncü işçi kuşağının yetiştirilmesi kapsamında ele almak gerekiyor. İleri işçilerin politikleştirilmesinde ise, farklı araç, etkinlik ve eylemlerin yanısıra PYO özel bir rol oynamak durumundadır. Politik yayını sınıf çalışmasında etkili bir rol oynayabilecek niteliğe yükseltmeden, politikleşmiş bir öncü işçi kuşağı yetiştirme çabası yetersiz kalacaktır.

Elbette PYO'nun bu rolü oynayabilmesi için içerik ve biçim alanındaki sorunlarının giderilebilmesi, parti komite ve kolektifleri ile partili kadro ve militanların bu aracı en etkin bir şekilde kullanabilmesi gerekiyor. Yayına katkıyı bunu gözeterek yapmak, özellikle ileri işçilerden bunu güçlendiren katkılar örgütlemek ve yayını hedef kitlesine ulaştırmak da özenle

gözetilmesi gereken hususlar arasındadır.

Sınıfın gündemini tutan, ileri işçilerin katkılarıyla zenginleşen, gecikmeden dağıtımı yapılan bir PYO, sınıf çalışmasında kendisine biçilen misyonu yerine getirmekte güçlük çekmeyecektir.

Sınıfı gazetesiyle, gazeteyi sınıfıyla buluşturma

Politik yayın organı partinin genelde işçi ve emekçilere seslenme aracıdır. Bununla birlikte, devrimci bir sınıf partisinin politik yayın organının öncelikli hedef kitlesi, ileri işçi kuşağı olmak durumundadır. Yani PYO'yu esas olarak ileri-öncü işçilerin gazetesi haline getirmeyi hedefleyen bir pratik çaba içinde olmalıyız.

Bu konuda alınmış belli bir mesafe olsa da bu henüz yetersizdir. Yeni dönemde bu sınırları yıkmak, PYO'yu en azından belli işletme ve sanayi merkezlerindeki ileri işçiler kuşağı tarafından aranan bir yayın haline getirmek, gözetilmesi gereken önemli hedeflerden biridir. Bu hedefi, gazeteyi esas muhatabı olan öncü işçilerle, öncü işçileri ise kendi yayınlarıyla buluşturmak şeklinde tanımlayabiliriz. Bu yönde katedilecek mesafe hem öncü işçilerin politikleşme sürecini hızlandıracak hem de PYO'yu içerik ve biçim yönünden güçlendirecektir.

Öncü işçilerin yazınsal katkılarını örgütleme

PYO'yu "sınıfın ileri kuşağının gazetesi" haline getirmek kolay değil elbette. Bu hedefe çok yönlü ve yoğun bir emek harcanmadan ulaşılamaz. Politik yayının içeriğinin güçlendirilmesi, sınıfın gündemini tutması, siyasal bilinç taşıması ve eylemlerde yönlendirici rol oynaması, ileri işçilerin dikkat ve ilgisini çekecektir.

PYO'ya katkı sunan kadro ve militanlara düşen sorumluluğu gözardı etmeden, yayını içerik açısından işçiler tarafından aranır hale getirmenin en etkili yollarından biri, ileri-öncü işçilerin yazınsal katkılarını alabilmektir. Onlardan alınan değerlendirme, mektup, röportaj gibi katkılar yayının içeriğini zenginleştirmekle kalmayacak, sınıfla bağların güçlenmesini de sağlayacaktır. Bu tür katkılar elbette halihazırda örgütlenmektedir. Ancak bunlar sistemli olmaktan uzaktır. Oysa gerekli olan işlevsel katkıları kalıcı hale getirmektir.

Düzenli mali katkının önemi

Yeni dönem yayın faaliyetinde gözetilmesi gereken hedeflerden biri, politik yayın organına öncü işçilerin mali katkılarını örgütlemektir. Partinin günlük basını hedeflediği bir sürece girdiğimiz dikkate alındığında, bu mesele ayrıca önem kazanmaktadır.

Mali katkı esasta politik bir tutumun ifadesidir. İşçiler ancak politik olarak sahiplendikleri bir yayına mali destek sunabilirler. Dolayısıyla alınacak katkının miktarından çok ileri işçilerle kurulacak politik bağlar önemlidir. Politik bağların güçlenmesi doğal olarak mali katkıyı nicel açıdan da büyütecektir.

Sistemli, yaygın ve zamanında dağıtım

Üzerinde durulması gereken bir diğer nokta PYO'nun düzenli, yaygın ve hızlı dağıtımıdır. Bir yayın organın misyonunu oynayabilmesinin ilk koşullarından biri, okur kitlesine zamanında ulaşabilmesidir.

Burjuvazinin tekelindeki dağıtım şirketlerinin, "devrimin ve sosyalizmin sesi" olma misyonu taşıyan bir yayın organına karşı tutumu açıktır. Dolayısıyla PYO'nun dağıtımı esas olarak parti örgütleri ile kadro, militan ve sempatizanlarının ısrarlı çabalarıyla mümkündür. Halihazırda bu dağıtım istenen düzeyin gerisindedir. Yeni dönemde yayının sistemli ve ısrarlı bir biçimde ve zamanında işçi ve emekçilere ulaştırılması konusunda da etkin bir çaba harcanmak durumundadır.

İleri işçiler bir yayın organını arıyor, okuyor, yazınsal katkılarıyla güçlendiriyor ve mali açıdan destekliyorlarsa, onu kendi gazeteleri olarak kabul ediyorlar demektir. Sınıf hareketine etkili bir siyasal müdahalede bulunmanın önemine çubuk büküldüğü bu dönemde, devrimci sınıf partisinin politik yayın organının bu niteliğe kavuşturulmasının yolu, tüm parti örgütlerinin, parti kadro, militan ve sempatizanlarının bu işe dört elle sarılmalarından geçiyor.

TKİP IV. Kongresi sunumları...

Liseli gençlik hareketi ve çalışması üzerine

*TKİP IV. Kongresi, saptanmış gündemlere bağlı olarak kongre öncesi süreçte **Kongre Hazırlık Komisyonları** tarafından hazırlanan sunumlar üzerinden çalışmalarını yürütmüştür. Sunumlar parti kongresine bir ön tartışma platformu oluşturmak üzere hazırlanmıştır. Dolayısıyla kongrenin kendi değerlendirme ve kararlarına yalnızca bir ilk hareket noktası oluşturmak işlevine sahiptirler. Burada yayınladığımız metin **Gençlik hareketinin sorunlarını** konu alan birden fazla sunumdan biridir...*

1. Liseli gençlik hareketinin durumu:

Bugün için liseli gençlik hareketi ile esasta bu alanda etkinlik gösteren politik gençlik gruplarının eylem ve etkinliklerini kastediyoruz. Bunu aşan bir gençlik hareketi henüz bir istisnadır. Bu kapsamda bir hareketi biz geçtiğimiz yıl yaşanan şifre skandalı vesilesiyle görmüş olduk. Politik gençlik gruplarının büyük ölçüde peşinden sürüklendiği bu hareket ülke çapında dalga dalga yayılan kendiliğinden bir öfke dalgası biçiminde gelişti. Sürecin ilerleyen safhasında politik özneler inisiyatif göstermeye ve harekete yön vermeye çalışsalar da pek başarılı olamadılar. Bu müdahale çabası kendiliğinden güçler ile özneler arasında bazı gerilimlere de yol açtı. Doğal ve anlaşılır olan bu gerilim dışında özneler hareket içerisinde ona yön verecek bir konum kazanmadılar. Dolayısıyla bu kendiliğinden öfke patlaması bir noktadan sonra kırılmaya uğrayarak geri çekildi. Hareket bu süreçte ulaştığı kapsam, yoğunluk ve etkinlik düzeyine bir daha ulaşamadı.

Elbette bu sürecin politik özneler üzerinde olumlu etkileri oldu ve bunun sonuçları geçtiğimiz yılın 1 Mayıs tablosunda fazlasıyla görülebildi. Birçok devrimci ve sol kortejdeki belirgin liseli ağırlığı ile liseli gençlik gruplarının kitlesel katılımı bunun ifadesiydi.

Liseli gençlik hareketi bunun dışında varlığını karakteristik biçimde 1 Mayıs gibi politik eylemler vesilesiyle ortaya koyabiliyor. Bunun dışında zaman zaman paralı eğitim uygulamalarına karşı politik öznelerin başını çektiği eylem süreçlerine tanık oluyoruz. Ancak bunların da yaygın ve süreklileşen bir düzey kazandığını söylemek zor. Ama liseli gençliğin nesnel dinamikleri politik bakımdan enerjik ve yüzü devrime dönük güçler çıkarmaya devam ediyor. Bağımsız liseli örgütlenmeler olmasa da, liseli gençlik kendisini siyasal aidiyetler-kimlikler üzerinden ortaya koyuyor. Genel olarak devrimci hareketin toplum düzeyinde etkili olmamasına karşın devrimci özlemler ve arayışlar, alandaki ciddi engellere rağmen canlılığını koruyor. Bu nedenle sistemli, kararlı bir politik yönelim bu alanda karşılık bulmakta zorlanmıyor. Bunun için geçtiğimiz yılla aynı düzeyde olmasa da liseli gençlik grupları önemli bir devrimci dinamik olarak varlığını sürdürüyor.

Dolayısıyla liseli gençlik çalışması toplam parti çalışması içerisinde özel bir önem taşıyor. Alan hem başlı başına bir toplumsal mücadele odağı potansiyeli olması bakımından, hem de işçi sınıfı ve üniversiteli gençlik çalışmasının kadro rezervi olarak büyük önem taşıyor. III. Kongre ve sonrasında merkezi parti platformları alanın dinamikleri ve önemi üzerinde fazlasıyla durmuş, partinin önüne net ve somut görevler koymuştur. Ancak buna rağmen liseli

gençlik çalışmamızda hedeflerimizin oldukça gerisindeyiz.

(...)

3. Liseliler birliği çalışması ve örgütlenmesi:

Liseli çalışmamızı III. Kongre'den bu yana liseliler birliği olarak sürdürüyoruz. Liseliler birliği ile liseli çalışmasında ileri düzeyde bir yüklenme, bir politik-moral ve örgütsel sıçrama hedefleniyordu. Bugüne kadar bazı dönemlerde ve bazı yerellerde elde edilmiş başarıların genelleştirilmesi, giderek bizi liseli gençlik hareketinde ileri bir politik-örgütsel odak haline getirecek bir aşamaya geçmek anlamına gelecekti. Bu görev ilgili parti platformlarda somutlanmış ve atılacak ilk adımlardan başlayarak planlanmıştır.

Ancak geçen sürecin ardından açık yüreklilikle belirtmek gerekir ki, parti bir bütün olarak saptanmış görevi yerine getirmekte yetersiz kalmıştır. Birçok alanda oturmuş çalışmalarımız yok, yayınımız düzenli çıkmıyor, merkezi olarak da düzenli-sürekli bir politik çalışmadan sözedemiyoruz. Elbette bazı çabalar, dönemsel yüklenmeler olmuştur, ama bunlar pek az sonuç yaratmıştır.

Önümüzde bu ara dönemin deneyiminden de en iyi biçimde yararlanarak, liseli gençlik hareketi içerisinde politikası, örgütlenmesi, kitleselliği ve moral değerleriyle liseli birliğini bir odak haline getirebilmeliyiz. Bu amaca ulaşmak için politika, örgütlenme, araçlar ve yöntemler bakımından tam açıklık sağlamalı, genel çerçevesiyle de olsa bir somut hareket planı oluşturmalıyız. Burada bu amaçla yapılmış ön tartışmalar üzerinden saptanmış bazı görüş, düşünce ve önerilerimizi sıralayalım.

Çalışmanın gündemleri:

Liseli gençlik çalışmasının gündemleri politik süreçlerden akademik-demokratik sorunlara kadar geniş bir kapsamdadır. Evet liseli gençlik kitleleri bugün kendilerini daha çok siyasal aidiyetler-kimlikler üzerinde göstermekte ve politik-devrimci gündemlere özel bir ilgi duymaktadırlar. Ancak bundan liselilerin akademik-demokratik sorunlara ilgi göstermediği-göstermeyeceği sonucu çıkmaz. Aksine, şifre skandalı vesilesiyle görüldüğü üzere liseli gençlik hareketinin, siyasal öznelerin hareketi dışında, kendi sorun ve talepleriyle eyleme geçirilebilecek geniş bir kitlesel tabanı vardır. Bunun için çalışmada bu sorunlara ilişkin özel ilgi ve yüklenmeyi muhakkak başarmak, bu ilgiyi de genel geçer formüller ve biçimlerle değil alanlarda derinlemesine ilerleyebilecek bir esneklik ve kuvvette politik çalışmalar biçiminde örgütlemek gerekiyor.

Bu temel vurgudan sonra liseli çalışmasının gündemlerini şu başlıklar altında toplayabiliriz:

- **Siyasal gündemler:** Uludere katliamı, Sivas'ın katillerinin aklanması, Filistin gibi gündemlere ilişkin cüretli ve inisiyatifli bir çalışmanın nasıl sonuçlar doğurabileceğini biliyoruz. Dolayısıyla önümüzdeki dönemde de emperyalist savaş, faşist terör, gericilik gibi gündemlere gereken ilgiyi göstermeli, bu gelişmelere dair sadece süreklileşen bir ajitasyon-propaganda çalışmasını değil, doğru zamanda yapılmış eylemsel çıkışları da örgütlemeliyiz.

- **Liselerdeki devlet terörü özel bir gündem olmalıdır.** Liseli gençliği ezen, onun öncülerini biçmeye yönelik sistemli-azgın teröre karşı etkili bir teşhir faaliyeti yürütülmeli ve aktif mücadele verilmelidir. X Lisesi, bunun nasıl yapılabileceğiyle ilgili somut bir örnektir.

- **Tarihsel devrimci gündemler,** doğal olarak alanın başlıca gündemlerinden biri olmaya devam edecektir.

- Bugün diğerlerinden daha fazla güncel önemi olan **eğitim sistemiyle ilgili düzenlemeler**, önümüzdeki dönem özel bir mücadele gündemi olacaktır. 4+4+4 sistemi, eğitim sisteminin dinsel gericiliğin ihtiyaçlarına göre yapılandırılması, "dindar nesil" yetiştirme çalışmaları gibi konular, özel ve derinlikli biçimde ele alınmalı ve çalışmalarımızın öncelikli gündemi yapılmalıdır.

- **YGS ve sınav sistemi** de özel bir gündem olmaya devam edecektir.

Nasıl yapmalı?

Çalışmalarımızın kesintili, dar, belli

bakımlardan yüzeysel ve merkezi araçların kullanımıyla sınırlı olduğunu söylemek mümkündür. Çalışmayı omuzlayabilecek liseli güçlerden büyük ölçüde yoksun durumdayız. Oysa böyle kadrolara sahip olunamadan, liseli gençlik çalışmasında yüzeysellik ve darlığı aşmak çok zordur.

Durum böyleyse, o halde ne yapmalı? Kadrosal birikimimizin bir çalışmayı olağan sınırlarda örgütlemeye yetmediği yerde elbette elimizi kolumuzu bağlayıp oturmayacağız? Ya da genel politik etkimiz sonucunda tesadüflere bağlı olarak ileri liselilerin bize uğramasına beklemeyeceğiz.

Nitekim bu anlayışla geçtiğimiz dönemde liseli çalışmasında bölge örgütlerimizin gücüne yaslanarak ve seçilmiş liselere yüklenerek bu sorunu önümüze koyduk. Böylece liseli kadronun çıkmasını beklemeden partinin örgütsel gücünü alan çalışmasına seferber etmeyi hedefledik. Ancak mevcut tablo bu bakımdan istenilen sonuçlara ulaşamadığımızı göstermektedir.

Elbette bir dönemdir liselere seslenmeye başladık, bölge örgütlerimiz belli bir yönelim içerisine girdiler. Ama sonuçta alanlarda belli liseli güçlerine dayanmak, onları liseli birlik çalışmasına kazanmak mümkün olmadı.

Öyleyse hatayı nerede hata yaptık, ya da daha doğrusu neyi eksik bıraktık? Eksiklik, bu yönelimin daha sistematik, yoğun ve sürekli bir düzey kazanamamasındandır. Merkezi olarak çıkarılmış materyallerin, ya da politik gündemlere dayalı çağrıların hedef liselere ulaştırılmasıyla sınırlı bir çalışma, ya da liseli ilişkileri toparlamaya yönelik örgütleyici çabalar, yoğunlaşmış bir emek olmadığı ölçüde sonuç vermemiştir.

O halde öncelikle yapılması gereken açıktır: Yine bölge çalışmalarının örgütsel güç ve imkanlarına dayanarak seçilmiş liselere yüklenmeliyiz. Ama bunu diğer işler içerisinde yapılan bir iş olmaktan çıkarmalı, bağımsız-özel bir sorumluluk alanı haline getirmeliyiz. Bu demektir ki, parti örgütlerinde liseli çalışmasıyla ilgili özel görevlendirmeler yapılmalı, aynı zamanda görevlendirilen kadrolara elden geldiğince onları dağıtacak başka işler verilmemelidir. Zira bu alan temel önemde bir çalışma alanıdır ve toplam planlamada bu gözetilmek durumundadır. Bu partinin en ileri platformunda bu biçimde tanımlanmalı ve bu çerçevede net bir irade konulmalıdır.

Alana yönelik ayrılmış bağımsız-nitelikli kadrolar, sadece tek tek bölgelerdeki çalışmayı yürütmek için değil, aynı zamanda bölge çalışmalarının da gelişimi açısından olmazsa olmaz bir rol oynayan alanın **politik koordinasyon ekibi** için de gereklidir. Öyleyse politik koordinasyon ekibini, zamanını ve enerjisini alan için değerlendirecek nitelikte kadrolardan oluşturmak yoluna gitmeliyiz. Aksi halde ne olacağını geçtiğimiz dönem yaşadıklarımız yeterince açıklamaktadır. Merkezi politik yönlendirme ve araçlardan yoksunluk, bir boşluğa, kendiliğindenciliğe ve giderek moral-motivasyon bakımından kırılmalara yol açmaktadır.

Bu temel örgütsel-siyasal koşulları sağlamak çalışmanın gelişip serpilmesi bakımından olmazsa olmazdır. Bundan sonrası ise sürekli-sistemli bir çalışma ile yüklenme demektir.

Çalışmamızın hedefleri, yöntemleri ve araçları:

Alanda temel örgütsel hedeflerden birincisi, gençlik içerisinde etkili, popüler, diri güçlere ulaşmak olmalıdır. Deneyimlerimiz de gösteriyor ki, liseli gençliğin örgütlenmesinde böylesi etkili kişilikler özel bir rol oynuyorlar. Onlara ulaşmak hem kısa sürede onların çevresine ulaşmak sonucunu veriyor, hem de onlara dayanarak politik-örgütsel çalışmayı genişletme ve derinleştirme kanalları bulunabiliyor. Böylelikle çalışmamız hızla kadrosal dayanaklarını yaratmış olacaktır.

Elbette liseli gençliğin öncüleri diyebileceğimiz bu unsurlara nasıl ulaşacağımız sorunu önem kazanıyor. Tek bir yanıtı olmamakla birlikte, bir çekim alanı haline gelmek bu bakımdan son derece belirleyicidir. Bu da demektir ki, liseli birliğimiz alanda kendisini güçlü bir biçimde gösterebilmelidir. Liseli gençlik baktığı her yerde liseli birliğimizi görmeli, harekete geçmek isteyene kendisini

bir adres olarak göstermeli, aynı zamanda buna uygun kanallar açmalıdır. Bu da herşeyden önce sürekliliği olan yaygın, aynı zamanda yoğun bir çalışma demektir. Dev-Lis çalışmaları bu bakımdan bir örnektir. Dev-Lis imzalı çeşitli materyalleri liselerin çevresinden başlayarak kent merkezlerine kadar sürekli görmek mümkündür. Yeni dönemde benzer bir sürekliliği ve yoğunluğu sağlamalıyız.

Diğer taraftan yoğun ve sürekli bir propaganda aynı zamanda bir kimlik ve tarz oluşturmak için özellikle gereklidir. Bu aynı zamanda tek tek öncü ve duyarlı liselilerin kazanılmasını kolaylaştıracaktır. Yani tek tek liselilerin ve genel olarak da devrimciliğin ötesinde liseli birlik çalışması üzerinden bir ruh ve kimlik oluşturmak gerekmektedir. Bu ise çalışmanın sürekliliği, yoğunluğu yanında liseli birliğin örgütsel bir işleyiş-omurga kazanması demektir aynı zamanda. Bunun için yakalanılacak her liseli bağ birliğin örgütlülüğü-ruhu-tarzı içerisinde değerlendirilmeli, böyle yetiştirilmelidir.

Bu esasta liseli birliği inşa etme sürecidir. O halde birliğin kuruluş sürecinde baştan planlanan ancak gerçekleşmeyen düzeyde bir propaganda-örgütlenme süreci-kampanyası yürütülebilir. Elbette kendi başına bu yeterli değildir. Liseli birliğin liseli gençlik içerisinde çekim alanı güçlü bir politik merkez haline getirebilmek hedefidir sözkonusu ettiğimiz. Bu da politikada, çalışmada, örgütlenmede yoğunlaşma ve süreklilik demektir.

Çalışmalarımızda militan biçimlerden yararlanmalıyız. Çünkü özellikle devrimci olmak iddiasında ve arayışındaki potansiyel kitlenin ihtiyacına yanıt verebilmeliyiz. Bu konuda elbette zamansız yüklerle genç omuzları kırmamaya özen göstermeliyiz.

Sosyal-kültürel araç ve biçimlerin kullanılması ihmal edilmemelidir. Zira liseli gençlik kitlelerinin bu bakımdan ilgisi ortadadır. Bu, şu ya da bu vesileyi değerlendirmek, kendi başına sanatsal etkinlikler düzenlemekten çeşitli sportif organizasyonlar gerçekleştirmeye kadar uzanan bir alanda iş yapmak demektir.

Bu bakımdan kurumsal olanaklarımızı en etkin biçimde kullanmalıyız. Yine dışımızdaki imkanların da etkin biçimde değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu arada ÖDP'nin Gençlikevi türünden alana özgü kurumlarının deneyiminden de yararlanabiliriz. Öte yandan Dev-Lis örneğinde olduğu gibi liseli birliğimiz de bazı alanlarda kendi adına mekanlar açabilmelidir. Kuşkusuz bu biraz da alanlarda örgütsel-siyasal gelişme ve güçlenmeyle ilgilidir. Ama unutmamak gerekir ki, bazı durumlarda böyle bir mekan tersinden siyasal ve örgütsel çalışmanın önünü açabilir. Bunun uygulamada nasıl olacağı somut bir değerlendirme sorunudur.

Çalışmayı liseli kadrosal birikime dayanarak yürütebilmek esas olmakla birlikte, çalışmanın her aşamasında, alanın bölge-il örgütüyle siyasal-örgütsel bütünlüğünün kurulması önem taşımaktadır. Bu çalışmanın imkanlarının partinin ihtiyaçları ve hedefleri bakımından değerlendirmesini kolaylaştıracak, aynı zamanda özellikle alan çalışmasına yönelik siyasal-örgütsel desteğin tam olarak gerçekleştirilmesinin zeminini sağlayacaktır.

Liseli çalışmasını örgütleyecek yeterince kadro olsa dahi, partili kadroların katkısının alınabileceği alanlar vardır. Özellikle eğitim çalışmaları, çeşitli konularda verilecek seminerler işlevsel olacaktır. Dışımızdaki örgütlenmelerin deneyimi de bunu doğrulamaktadır.

Liseli gençlik teoriye ilgisi göstermektedir. **Devrim Okulları** pratiği bu bakımdan öğreticidir. Bunun için marksist teorik eğitimi sistematik hale getirmeliyiz. Sadece ara dönemlerde değil, bunu giderek çalışma tarzımızın bir parçası haline getirmeliyiz. Ayrıca tek tek liselilerle de bu bakımdan özel olarak ilgilenmeliyiz. Onları yetiştirmeyi özel bir parti işi olarak görmeliyiz.

Tarihsel devrimci gündemlerin liseli çalışmasındaki önemi ortadadır. Denizler, Erdal Eren, parti şehitlerinin anmaları, bahar döneminin gündemleri çalışmamızın her dönem olağan gündemi olacaktır. Ancak bu gündemlere müdahaleyi daha organize, daha planlı ve daha etkin biçimde örgütlemeyiz. İyi düşünülmüş, ön süreci ve etkinliğiyle iyi planlanmış, zengin içerikli, politik olarak güçlü çalışmalar demektir

bu.

Çalışmalarımızda merkezi araçlara bağımlılığa son vermeli, yerellerde politikayı özgünleştirebilmeli (örgütsel gelişimimize de bağlı olarak okul politikaları saptayabilmeli), kullanılan araçları zenginleştirebilmeli, yaratıcı ve esnek biçimleri daha etkin biçimde kullanabilmeliyiz. Bu anlayışla **yerel bültenleri** çıkarmayı hedef olarak gözetmeliyiz.

Alanda partinin politik ve moral gücüne de yaslanmak durumundayız. Bu partinin adıyla alana seslenmek olduğu gibi, partiyi kazanılan güçlere tanıtmak, onları partili bir ruh ve kimlikle donatmak anlamına gelmektedir.

Yayın:

Liseli gençlik çalışmasının merkezi yayın organı bir süredir aksamış, son dönemde birkaç sayı dışında çıkarılamamıştır. Kuşkusuz bu, alan çalışmasının siyasal ve örgütsel düzeyinin zayıflığının bir sonucudur. Bununla birlikte her şeye rağmen örgütleyici bir işlev gören böyle bir organın sorumluluğunu alan ekibin zayıflığı da temel bir rol oynamıştır. Çünkü her şeye rağmen alan çalışmalarımızın durumundan bağımsız olarak bu yayın çıkarılabilir ve çalışmanın toparlanmasına yardımcı olabilirdi. Ancak geride bıraktığımız dönemde çalışmamız bu temel araçtan önemli ölçüde yoksun kalmıştır.

Bunun için amaca uygun işlevsel bir liseli gençlik yayınını çıkarmak öncelikli ve kesinlikle ihmal edilemez bir görev sayılmalıdır. Bu nedenle ihtiyacı karşılayabilecek nitelikte bir politik koordinasyonun oluşturulması gerekmektedir. Bunu yaptıktan sonra işlevsel bir yayın organının gereklerine ilişkin adımlar atabiliriz. Örneğin bu durumda da yerel katkıların örgütlenmesi sorunu üzerinde durabiliriz.

Liseli gençlik yayını temelde liseli birlik örgütlenmesinin kimliği ve ruhunun oluşturulmasının temel aracı, politikalarının taşıyıcısı, örgütleyici silahı, aynı zamanda ideolojik eğitimin temel bir aracıdır. Dolayısıyla yayının içeriğinin ve biçiminin de buna uygun olarak planlanması gerekmektedir.

Yayınımız yeni dönemde daha tok bir devrimci içeriğe kavuşturulmalıdır. Bu biçiminden içeriğine kadar yayına düzen karşıtı devrimci ruhun egemen olması demektir. Yani sözümüz dolandırmadan söylenmeli, içe dönük analiz ve tespitlerden elden geldiğince arındırılıp düzene ve devlete karşı militan bir tavır içermelidir.

Bununla birlikte, yüzeysel ve kuru bir ajitasyona da düşmemeliyiz. Sözümüzü mutlaka somut olgulara dayandırmalı, yazıları kaleme alırken konulara derinlik kazandıracak bir özen göstermeliyiz. Şu haliyle yayınımız benzer tonlar ve vurgular ile söylemlerin yüzeysel bir tekrarı olmanın ötesine geçmemektedir.

Yüzeyselliği aşmak, marksist teoriyi daha güçlü bir biçimde kavramayı gerektiriyor. Böyle bir kavrayışla sosyalist propagandayı güçlü, ikna edici bir düzeyde yapabilmeliyiz. Yayınımızı diğerlerinden ayıran da temelde devrimci ruhu ve bu şekilde oluşturulacak güçlü marksist kimliği olacaktır.

Yayınımızın konu seçimi zayıftır. Öyle ki her sayıda hemen hemen aynı konular aynı vurgu ve sığlıkta işlenmektedir. Bunun için aynı konuları daha özel ve iyi bir hazırlıkla kaleme almalı ve konularımızı çeşitlendirmeliyiz.

Bunun için;

Mizahı etkili biçimde kullanabilmeliyiz. Örneğin düzenli bir mizah sayfamız olabilir.

Sanat ve edebiyata gereken ilgiyi göstermeliyiz. Şiir, kitap tanıtımları, röportajlar, sanatçıların yaşamlarına dair düzenli katkılar almalıyız.

Devrimci mücadele tarihi düzenli olarak yer verilecek başlıklardan olmalıdır.

Ölüm yıldönümlerine bakmadan devrim tarihine malolmuş kişiliklere dair yazılara düzenli olarak yer vermeliyiz.

Diğer yandan, sanal medya alanını daha etkili biçimde kullanabilmeliyiz. Bu ise her şeyden önce bir internet sitesini kurmak demektir, ki yeni dönem hedeflerimizden birisi de bu olmalıdır.

Son olarak belirtelim ki, yeni dönemde partiye yakışır güçte bir liseli gençlik çalışması ve örgütlenmesi için tüm alanlarda yüklenmeli, geleceğimizi kazanmalıyız. Bu anlayışla tok bir iddia ortaya koymalıyız.

Gençlik Çalışması Komisyonu
Mayıs 2012

25. yılda gençlik güçlerimize çağrı...

Partiyle bütünleşelim!

S. Meral

"Gençlik sahip olduğu kararlılık, fedakarlık ve atılganlıkla, özellikle de devrimci atılım dönemlerinde, cephenin ön saflarında yürüyerek devrim mücadelesinde önemli bir rol oynar. Lenin'in partisi gençlerin partisiydi ve Lenin partinin 'gençliğe ve özellikle de işçi sınıfının genç unsurlarına' dayanması gerektiğini ısrarla vurguluyordu. Adeta bir 'yaşlılar partisi' olan Menşevikler karşında Bolşeviklerin devrimci atılım dönemlerindeki cesaret ve üstünlüğü (elbetteki temel ve belirleyici unsurların yanında), partinin genç olmasıyla da doğrudan ilgiliydi.

*"Bolşevikler, gençliğin 'genç' olmasından kaynaklanan özelliklerini her zaman gözönünde bulundurmakla beraber, hiç kuşkusuz ki soruna yaklaşımda sınıfsal özellikleri temel alıyorlardı. Komünistler, toplumsal gelişmenin motoru olarak kuşaklar arası özgüllük ve çelişkileri değil sınıflararası çelişkileri alırlar. Bu nedenledir ki, Lenin, partimiz her şeyden önce 'en ileri sınıfın gençliğinin partisi olmalıdır' diyordu." (**Ekim**, Gençlik Özel Sayısı, Başyazı, 15 Aralık 1991)*

Burada Büyük Ekim Devrimi'ne önderlik etmiş bir partinin sınıf kimliğine ve genç-dinamik yapısına dikkat çekiliyor. Proletaryanın genç unsurlarına yaslanmanın öneminin yanısıra gençliğin devrimci enerjisinin altı çiziliyor.

Gençliğin toplumun en duyarlı, dinamik ve atılgan kesimi olması, devrime öncülük etme iddiası taşıyan bir partinin bu alana özel bir ilgi göstermesini gerektirir. Nitekim komünist hareket 25 yıllık tarihi boyunca gençlik çalışmasına gereken önemi vermiştir.

Çünkü gençlik kapitalizmin kendisine dayattığı baskı ve geleceksizlik karşısında özgürlük ve gelecek istemleriyle harekete geçer ve mevcut düzenle karşı karşıya gelir. Gençliğe özlemini çektiği geleceği sağlayacak olan ise proletaryadır. Bu nedenle devrimci mücadelede aktif rol oynayacak gençliği devrimin yedek gücü olarak kazanma ihtiyacı proletarya için özel önemdedir. Dolayısıyla proletaryaya öncülük edecek parti için de...

Türkiye'de de gençlik hareketi düzen-devrim çatışmasının hep bir tarafı olmuştur. Bugün en pespaye reformistlerin dahi devrimci sloganları sahiplenmesi, hatta çürümüş bazı siyasal yapıların gençlerin devrimci özlem ve duyarlılıkları istismar ederek varlığını devam ettirebilmesinin gerisinde bu vardır.

Gençlik hareketini kitleselleştirmek ve devrimcileştirmek temel ekseni etrafında şekillenen gençlik çalışmamız 25 yıllık süreçte azımsanmayacak bir deneyim biriktirmiştir.

Gençlik içindeki siyasal öznelere dair değerlendirmelerimizdeki ana vurgu, bunların derin bir apolitizm ve kendiliğindencilik içinde olduğudur. Tüm yetersizliklerimize karşın bizi bu sürecin dışında tutan temel neden ise ideolojik-politik bakışaçımızdır. Gençlik sorunu çerçevesinde güçlü bir politik konumlanış içinde olmamız, bunu sürekli ve sistemli bir faaliyet ile birleştirmemizdir. Çalışmamızın her aşamasında gençlik hareketinin sorunlarını

tartıştık ve dar grupçu hesapların peşinde koşmadan hareketi büyütme çabasında olduk.

Diğer gençlik yayınlarında gençlik hareketinin sorunlarına ilişkin dişe dokunur bir tartışma yürümezken genç komünistler bu konuya ısrarla eğildiler. Kendi güçlerine yaslanarak çıkan yayınımız sürekliliğini korudu ve ciddi deneyimler biriktirdi. Gençlik çalışmamız zaman zaman darlaşsa da sürekliliğini hep korudu. Bulunduğu alanlarda siyasal faaliyetini kesintisiz sürdürme iradesini gösterdi.

Çalışmamızın ayırdedici yönlerinden bir diğeri ise, çalışmamız içerisinde yetişen kadrolarımızın sınıf çalışmasına karşı belirgin bir ilgisinin olmasıdır. Gençlik güçlerinin sınıf çalışması pratiğine olanaklı sınırlar içinde katılabilmesi bunun bir nedenidir. Parti, gençlik çalışmamızın sınıf ve emekçi kitlelerle kurduğu bağa özel bir önem verdi. Sol hareketin sınıfın sorunlarına karşı derin bir ilgisizlik gösterdiği bir dönemde, gençlik güçlerimiz sınıfı yakından ilgilendiren gelişmeler karşısında hep bir duyarlılık ve açıklık içerisinde oldu. Sınıf çalışmasıyla kurulan bağ, sınıf devrimciliği kimliğini gençlik içerisinde yerleştirmenin ilk adımları sayıldı.

Gençlik çalışmamızın 25 yıllık pratiğinin temel özellikleri, ayırdedici yanları ve birikimleri özetle bunlardır. Son yıllarda gençlik çalışmamızda yaşanan nispi daralma her ne kadar politik etkinin zayıflamasına yol açsa da, bu alandaki birikimlerimiz yine de yaşanan daralmayı aşmanın temel dayanağıdır. Sorunumuz, komünist hareketin 25 yıllık birikimleri üzerinden edindiği kimliği gençlik güçlerimize maledebilmek, bunu daha ileriye taşımak, ideolojik-politik birikimimizi güçlü bir örgütsel düzeyle kalıcılaştırmaktır. Bunlarla beraber kitleselleşmektir.

***

Parti basınında tarihsel döneme ilişkin değerlendirmeler ve buna yönelik hazırlıkların anlamı ve kapsamına ilişkin metinler sıklıkla yer aldığı için bunları burada yinelemek gerekli değildir. Özetle parti, "devrime hazırlanmak" temel görevi ile hareket edecek, diğer bütün sorunları da bu kapsamda ele alacaktır. Gençlik örgütümüzdeki her bir yoldaşımızın da devrimin ihtiyaçlarına eğilerek çalışmalarını gözden geçirmesi gerekiyor.

Bugün gençlik çalışmamızın düğümlendiği alan, yeterli nitelik ve nicelikteki kadroların zayıflığı ve örgütümüzün darlığıdır. Aslında bunlar içiçe geçmiş sorunlardır. Kadro sorunu, örgütümüzün zayıflığını ve darlığını aşmak, gençlik hareketinin devrimci önderlik boşluğunu doldurmak, böylece kitlesel ve devrimci bir gençlik hareketini yaratmak için mesafe alınması gereken temel bir sorundur. Gençlik çalışmamızın güçlendirilmesi, hareketin devrimcileşmesi için de temel önemdedir. Ancak kitle tabanı geniş bir örgütlenme ile birleşik, kitlesel, devrimci bir gençlik hareketi politikasını geniş gençlik kesimi için bir çekim gücü haline getirebiliriz. Ancak bağımsız bir güç olduğumuzda ideolojik-politik platformumuzun hayatta karşılığını bulabiliriz. Bu ise nitelikli kadrolarla mümkündür.

25. yılında komünist hareket siyasal sahnede etkin bir güç olmayı ve her bakımdan sıçramalı bir gelişme gerçekleştirmeyi önüne hedef olarak koymuştur. Kadrolaşma ise bütünlüklü bir sıçrama gerçekleştirmenin olmazsa olmaz koşullarından biridir. Bu ihtiyaç gençlik çalışmamız için esas olarak nitelik ve devrimci-militan kimlik sorunlarıyla kesişiyor.

Kadrolarda devrimci-militan kimliğin gelişmesi sorunu yakıcı bir önem taşımaktadır. Bu çerçevede TKİP III. Kongresi'nin şu değerlendirmesi gençlik güçlerimizi yakınen ilgilendirmektedir: *"Parti, devrimciliği bir yaşam biçimi olarak benimsemiş, her açıdan iyi eğitilmiş, devrim uğruna her türlü fedakârlığa her an ve her yönüyle hazır, sağlam savaşçı profesyonel devrimci kadrolara dayanmalı, özel bir yoğunlaşma ile bunların sayısını sürekli biçimde çoğaltmalıdır."* (*Partinin Öncelikli Sorunlarının Genel Çerçevesi,* ***TKİP III. Kongresi Gündemi,*** *Kasım 2009*)

Yoldaşlarımız devrimci dönüşüm ihtiyacını bilince çıkararak, aile, okul, meslek vb., kendilerini düzene bağlayan faktörlerle hesaplaşabilmek durumundadırlar. Nesnel koşulların etkisini bir yana bırakırsak,

devrimcileşmek iradi bir çabayı gerektirir. Kişinin kendisinin öznel çabası olmaksızın devrimcileşme kesintisiz olarak süremez.

Kadrolaşmanın diğer bir ayağını ise nitelik sorunu oluşturuyor. Elbette ki nitelik sorunu tek başına ideolojik donanım sorunu değildir, bu içerisinde devrimci-militan kimlik sorununu da barındırır. Fakat burada dikkat çekilen nokta donanımlı, bakışı net ve inisiyatifli güçlerin önemidir.

Komünist gençlik örgütünün yüklenmesi gereken alan ideolojik-teorik birikimini yükseltmek, parti ile arasındaki açıyı kapatmaktır. Siyasal çalışmamızın içeriğinden faaliyet kapasitemize kadar birçok sorunun düğüm noktasını bu oluşturuyor. 25. yılda politik ve örgütsel olarak çok yönlü bir sıçramayı gerçekleştirmeyi hedefliyorsak, hızla donanımımızı da yükseltmeliyiz.

Parti eğitim sorununun çözümü için bir dizi çalışma gerçekleştiriyor. Fakat merkezi müdahalelerin yanında kadrolarımızın kendi çabası olmaksızın yeterli sonuç elde edilemez. Bu bakımdan gençlik güçlerimiz kendilerini ideolojik-teorik olarak geliştirme sorununu gündelik siyasal faaliyetin bir parçası olarak görmelidirler.

Her bir genç yoldaşımızın devrimci-militan kimliğini geliştirme ve ideolojik-teorik birikimini yükseltme çabası partiye ve devrime karşı bir sorumluluktur.

Ekim'in gençlik konulu bir değerlendirmesinde, partinin gençlik çalışmasının önemi vurgulanırken şunlar söylenmektedir: *"Çünkü tasfiyeci reformizm karşısında devrimci örgüt iddia ve iradesini komünist gençlik temsil ediyor. Gençliğin devrimci enerjisinin işçi sınıfı ve emekçi kitle hareketiyle devrimci temellerde birleşmesini de yalnızca komünistlerin gençlik çalışması sağlayabilir..."* (***Yeni Dönem ve Genç Komünistlerin Görevleri***, *Sayı: 268, Ekim 2010)*

Bu noktada son sözümüzü genç yoldaşlarımıza bir çağrı yaparak bitirelim. Misyonumuzu yerine getirmek, gençlik alanında işçi sınıfının devrimci iktidar perspektifini yerleştirmek için çok yönlü bir çaba içinde olmalıyız. 25. yılında parti ile bütünleşmeli, partili kimliğimizi geliştirmeli ve gençliğin devrimci dinamizmini devrimci mücadeleye akıtmak için seferber olmalıyız.

Parti faaliyetlerinden...

(Baştarafı s.27'de)

Derinleşen kapitalist kriz işçi sınıfına ve emekçilere ödettirilen ekonomik-sosyal yıkımın faturasını ağırlaştırıyor. Öte yandan tekeller arasında kızışan rekabetin yolaçtığı paylaşım ve nüfuz mücadeleleri militarizmi, savaşı ve saldırganlığı boyutlandırıyor.

Esenyurt'ta faaliyet yürüten komünistler olarak, tüm bu gelişmelerin yüklediği görev ve sorumlulukla, işçi sınıfının sömürü düzenine karşı mücadelesini örgütlemek için tüm enerjimizi seferber ediyoruz. Sermaye düzeninin saldırılarının yoğunlaştığı bir dönemde TKİP'nin devrimci çağrısını, *Kuruçeşme, Kıraç, Saadetdere-Haramider,e E-5 üstü, Depo, Tokat Mahallesi*'nde yaptığımız ***"Kanlı ellerinizi Ortadoğu'dan çekin! TKİP"***, ***"25. yıl devrime hazırlanıyoruz! TKİP"***, ***"Şan olsun TKİP IV. Kongresi'ne!"*** şiarlarlı afişlerimiz ile işçi ve emekçilere ulaştırdık. Partimizin devrimci şiarlarını ve mücadele taleplerini yaymayı sürdüreceğiz.

Esenyurt'tan Komünistler

Parti faaliyetlerinden...

Devrimci illegal faaliyetimiz sürüyor!

Emperyalist barbarlar dünya çapında yaşadığı krizi aşmak için bölgede yeni hamleler yapıyorlar. İşbirlikçi sermaye devleti bu hamlelere uygun yürüttüğü dış politikayla komşu halklara karşı suç işlemeye devam ediyor. Emperyalizmin tetikçiliğini yapan bu soysuzlar çetesi, içeride de sömürü ve soygunu katmerleştirerek işçi ve emekçilere kan kusturuyor. Kürt halkını, devrimcileri, demokrat ve muhalif güçleri sindirmek ve ezmek için devlet terörünü tırmandırıyor.

Mücadelenin giderek keskinleştiği bir süreçte, bu coğrafyada sosyalizm mücadelesi yürüten biz sınıf devrimcileri, mücadele tarihimize damga vuran tarihsel gelişmelerin yıldönümlerini kutluyoruz. Bunlardan birisi şanlı Ekim Devrimi'dir. Rusya proletaryasının açmış olduğu yol bugün de işçi sınıfı ve emekçi halklara yürünmesi gereken yolu göstermektedir. İkincisi ise, Ekim Devrimi'nin bu topraklardaki temsilcisi olan komünist hareket EKİM'in doğuşunun 25. ve yeni Ekimler'in partisi TKİP'in 14. mücadele yılıdır. Bu aynı süreçte partimizin IV. Kongre'sini başarıyla topladığını ilan etmesi kutlamalarımızı daha bir anlamlı kılmıştır.

Komünistler olarak bu gelişmeleri devrimci faaliyetle karşılama sorumluluğuyla hareket ettik. Dışına da taşacak tarzda bölgemizdeki illegal faaliyetimizi emekçi mahalleleri ile sanayi bölgelerindeki cadde ve sokaklara taşıdık. ***"Şan olsun TKİP IV. Kongresi'ne!"*** şiarlı ve orak-çekiç figürlü kızıl renkli afişimizin yansıra ***"25. Yıl: Devrime hazırlanıyoruz! TKİP"*** ve ***"Kanlı ellerinizi Ortadoğu ve Suriye'den çekin! TKİP"*** şiarlarının yeraldığı afişlemeler yaptık. Ayrıca geçmiş dönemlerde de kullandığımız ***"Kürt halkına özgürlük! TKİP", "Emperyalizme kalkan, işbirlikçilerine köle olmayacağız! TKİP", "Parti, sınıf, devrim! TKİP"*** şiarlarının yeraldığı büyük boy afişlerimizi faaliyetimizi taşıdığımız bölgelerde sıklıkla kullandık.

Sefaköy'den Komünistler

Devrimci hazırlığımızı kararlılıkla sürdürüyoruz!

Komünist hareket 25. yıllık mücadelesi ile işçi sınıfına dayalı devrimcilik anlayışına uygun bir pratiği varetmeyi başarmıştır. Sağlam bir devrimci dünya görüşüne dayanan ideolojik-siyasal çizgisi ve buna uygun illegal-ihtilalci örgütsel gelişimiyle, bunu sınıf zemininde ete-kemiğe büründürme çabasıyla bugün apayrı bir yerde durmaktadır. İhtilalci örgüt çizgisinin terk edildiği, devrimci iktidar mücadelesinin geride bırakıldığı bu topraklarda partimiz devrimin tek güvencesi haline gelmiştir.

(Devamı s.26'da)

Bağış kampanyası üzerine...

Her şey parti, devrim ve sosyalizm davası için!

Yurtdışı Örgütü olarak yeni bir bağış kampanyasını örgütleme görev ve sorumluluğu ile karşı karşıyayız.

Bu yılki bağış kampanyamız, komünist hareketimizin 25. yılı ile partimizin IV. Kongre'sini başarıyla gerçekleştirdiği bir döneme denk geliyor. Öte yandan, partimizin "yeni bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemi" olarak tanımladığı bir tarihsel dönemin içindeyiz. Demek oluyor ki, bu yılki bağış kampanyasını, IV. Kongre'mizin temel şiarı olan "Her alanda devrime hazırlanıyoruz!" şiarı ile karşılıyoruz. Bütün bunlar bu yılki kampanyamıza daha özel bir anlam kazandırıyor.

Başarmak için her koşula sahibiz

Partimiz en güçlü dönemindedir. Komünist hareket olarak 25 yılı geride bırakmanın haklı gururunu, sevincini ve coşkusunu yaşıyoruz. Geride bırakılan bu 25 yıla çok şey sığdırılmıştır. En önemlisi, ideolojik, politik, örgütsel ve moral planda büyük bir devrimci emeğin ürünü ve ifadesi olan sağlam bir devrimci kimlik yaratılmıştır. Partimiz bu süreçte her bakımdan sınanmış, bu sınavların çoğundan alnının akıyla çıkmıştır. Gelinen yerde yüksek bir özgüvenle ve emin adımlarla yolunda ilerlemektedir.

Dünün devrimci parti ve örgütlerinin devrimden ve devrimci örgütten kaçarak renksiz-reformist çevrelere dönüştükleri ya da başta Kürt hareketi olmak üzere reformist akımların eklentisi haline geldikleri günümüzde partimiz, son beş yıla üç parti kongresi ile her biri birer genel konferans niteliğinde dört parti okulu çalışması sığdırmıştır. Bu örgütsel düzey ve organizasyon yeteneği, partimizin devrimci örgütü inşa planında aldığı mesafenin bir göstergesidir.

Öte yandan, Yurtdışı Örgütü olarak, elbette hala ciddi kusurlarımız, aşılması gereken zaaflarımız ve giderilmesi gereken zayıflıklarımız var. Fakat dünkü yerde değiliz. Ağır da olsa ilerliyor, yeni kazanımlar elde ediyoruz. Sorunlarımızı ve sıkıntılarımızı geride bırakmak için dünkünden daha fazla imkana sahibiz.

Yakın tarihte Yurtdışı Örgütü olarak iddialı bir sloganla ve her bakımdan başarılı bir merkezi etkinlik gerçekleştirdik.. Bu kez başarmış olmaktan kaynaklı iyi bir morale sahibiz. Yani Yurtdışı Örgütü olarak da daha iyi bir dönemdeyiz.

Kısacası, her bakımdan başarılı bir yurtdışı faaliyetinin ve bu çerçevede başarılı bir Bağış Kampanyası yürütmenin imkanlarına sahibiz. Merkezi parti etkinliği sırasında, "Bu kez başaracağız" dedik ve başardık. Partimizin ideolojik ve moral üstünlüklerden güç alarak, bu kez bağış kampanyasını da tam bir başarı ile taçlandırabiliriz.

Tok olmalı ve kendimize güvenmeliyiz

Her şeyden önce haklı ve meşru bir davanın temsilcileriyiz. Aynı anlama gelmek üzere, partimizin, milyonlarca işçi ve emekçinin davasının yegane temsilcisi

olduğu, dünün ve bugünün emek harcamış, acı çekmiş, büyük yiğitlik örnekleri sergilemiş devrimci kuşaklarının devrimci mirasının güvencesi devrimci bir parti olduğu inancını taşımalı, her türden desteği hak ettiği konusunda tam bir rahatlığa sahip olmalıyız.

Öte yandan partimiz içinde bulunduğumuz dönemi "bunalımlar, savaşlar ve devrimler" dönemi olarak niteliyor ve her alanda devrime hazırlanmaktan söz ediyor. Bu oldukça iddialı bir tespit, tok ve ciddi bir iddiadır. Sözü edilen bu tarihsel dönem ve onun önümüze sürdüğü her alanda devrime hazırlanma görev ve sorumluluğu konusunda tam bir açıklığa sahip olmak büyük bir önem taşımaktadır. Bunun olmadığı koşullarda tok bir tutum sergilemek başarılamaz.

O halde, başta yurtdışı faaliyetine önderlik Pati Meclisi olmak üzere tüm güçlerimizde, dönem ve "Her alanda devrime hazırlanıyoruz!" şiarı konusunda tam bir açıklık yaratmalı, gerekli donanımı sağlamalıyız. Bu tok olmamızı, kendimize güvenmemizi ve iddiamıza uygun bir duruş sergilememizi kolaylaştıracaktır.

Darlığı kırmak için emekçilere gitmeliyiz!

Her başarısız kampanyanın ardından gerekçelerimizi sıralıyoruz: "Güçlerimiz sınırlı, çeperimiz dar, imkanlarımız yetersiz. Kitle bağlarından ise hemen hemen yoksunuz. Bağış kampanyalarının başarısızlığının gerisinde esasta bu yatmaktadır"!

Bu konuda az çok bir açıklık sağlamışsak eğer, yapılması gereken bellidir. Yeni güçler kazanarak güçlerimizi çoğaltmak, çevremizi genişletmek, kitle bağlarından yoksunluğa kesin olarak son vermektir. Tüm bunların sonucu olarak imkanlarımızı arttırmak, bunun somut bir ifadesi olarak bağış kampanyasından az çok doyurucu bir sonuç elde etmek üzere dosdoğru kitlelere gitmektir. Sorunu tam bir açıklık ve toklukla onların gündemine koymak, onlara güvenmek ve desteğine başvurmaktır. Kısacası, gelinen yerde bizi boğan darlıktan mutlak bir biçimde kurtulmaktır. Bu, IV. Kongre'mizin de öne çıkan en önemli kararıdır ve mutlaka hayata geçirilmesi istenmektedir.

O halde vakit geçirmeksizin kitlelere yönelerek gerçek bir politik faaliyet örgütlemeliyiz. Bağış kampanyasını da politik kitle çalışması olarak ele almalı ve yürütmeliyiz. Bu yönelimi güvenceye alacak bir çalışma tarzında ısrar etmeli ve darlığı kırmalıyız.

Sadece kendi sınırlı güçlerimiz ve çeperimizin katkılarıyla yetinmeyip geniş emekçi yığınların desteğine başvurduğumuzda, bağış kampanyamız başarıyla sonuçlanacaktır. Merkezi parti etkinliğinin ardından sağlanacak yeni bir başarı bize yeni bir itilim kazandıracaktır.

Genç yoldaşlarımıza güvenmeliyiz!

Genç güçlerimizin örgütlenmesi doğrultusunda belli adımlar atmış bulunuyoruz. Genç yoldaşlarımız elbette henüz işin çok başındalar ve hızla deneyim edinmeye ihtiyaçları var. Ancak onlara güveniyoruz. Merkezi parti etkinliği sırasındaki heyecan ve coşkularını, görev ve sorumluluk alma konusundaki istekliliklerini ve yaratıcılıklarını yakından gördük. Attıkları her ileri adımın, küçük de olsa elde ettikleri her başarının onları nasıl motive ettiğini gözlemledik.

Merkezi etkinlik sırasında üstlendikleri insiyatif sayesinde, politik çalışma nasıl yürütülür, emekçilerle diyaloğa nasıl girilir, başarı neye bağlıdır, vb. hususlarda onların da artık bir deneyimi var. Dolayısıyla genç yoldaşlarımızın kampanyamıza güç katacakları kesindir. Onlara güvenmeli, enerjilerinden, ataklıklarından ve yaratıcılıklarından yararlanmalıyız.

Artık daha deneyimliyiz!

Olumlu ve olumsuz örnekleri ile çok

sayıda bağış kampanyası deneyimimiz var. Başarmanın koşulları nedir, başarısızlığın nedenleri nedir, artık bunları biliyoruz. Bu deneyimlerin derslerinden yararlanmalı, bizi başarısızlığa mahkum eden alışkanlıklarımızı terk etmeliyiz.

Öncelikle doğru bir çalışma tarzı izlemeliyiz. Emekçiler içinde yoğunlaştırılmış bir politik kampanya yürütmeli, onlara partimizi tanıtmalıyız. Partimizin programını ve politikalarını açıklamalı, devrime hazırlıktan ne anladığımızı anlatmalıyız. Bunlar devrimci sınıf partisi olduğumuzla birleştirmeli ve tok bir biçimde onlardan maddi katkı talep etmeliyiz.

Tüm temel bölgelerde ve ülkelerde partimizin IV. Kongre'sinin tanıtılması, temel değerlendirme ve kararların aktarılması amaçlı konferanslar düzenlenmesi, bu döneme sığdırılması gereken bir başka çalışmadır.

Yanısıra yaratıcı yol ve yöntemlere başvurulmalıdır. Örneğin, kampanyaya anlamlı bir maddi katkı sunabilen politik gündemli paneller ve gece türü yerel politik etkinlikler düzenlenmelidir.

Başarılı bir kampanya için!

* Başarı için doğru çalışma tarzı tayin edici halkadır. Düzenli toplantılar doğru bir çalışma tarzının en önemli göstergelerinden biridir. Kampanya süresince sık sık düzenli toplanılmalı, kampanyanın seyri konusunda değerlendirmeler yapılmalı, kararları gözden geçirmeli ve elde edilen sonuçlara göre yeni planlar yapmalı, yeni hedefler saptanmalıdır.

* Planlı çalışılmalı, kollektif tartışmaların sonucu olan kararlar alınmalı, planlanmalar yapılmalı ve mutlaka işbölümü ile güvenceye alınarak, hayata geçirilmeleri sağlanmalıdır.

* Zamanı planlamak unutulmaması gereken bir başka önemli husustur.

* Kampanya çalışmasının politik sorumluluğu en başta Parti Meclisi olmak üzere bölge ve ülke örgütlerindedir. Kampanya ilk elden bu organlarca ayrıntılı olarak planlanmalı, ardından tüm sempatizanlarımıza maledilmelidir. Bu amaçla tüm çalışma birimlerinde taraftarlarımızın katılacağı toplantılar yapılmalıdır. Bu toplantılarda alınan kararlar açıklanmalı, onların da düşüncelerine başvurulup önerileri alınmalı, görev ve sorumluluk almaları sağlanmalıdır.

* Kampanya yetenekli bireylere değil organlara dayanılarak yürütülmelidir. Başarının gerçek güvencesi, doğru bir çalışma tarzıyla da güvenceye alınmış ekip çalışmasıdır.

* İki aylık bir çalışma olarak planlanan kampanyamız, sonuç ne olursa olsun zamanında bitirilmelidir. Bu konuda geçmişte yaşanan tutarsızlıklara asla izin verilmemelidir.

Son söz yerine

Merkezi parti etkinliği sırasında "bu kez başaracağız" dedik ve başardık. Bu yılki bağış kampanyamızın da başarı ile sonuçlanmasını hedefliyoruz. Yurtdışı Örgütü olarak bu inançla, yurtdışındaki işçi ve emekçi kardeşlerimizi bağış kampanyamıza katılmaya, yoldaşlarımızı ve sempatizanlarımızı bu kampanyanın tam başarısı için seferber olmaya çağırıyoruz.

TKİP devrimci tarihimizin en büyük kazanımıdır. TKİP'li olmak, onun program ve bayrağı altında savaşmak bir onurdur. Partimize her zamankinden daha fazla katkı yapmalıyız. Her katkı "Her alanda devrime hazırlanıyoruz!" şiarını daha da güçlendirmek içindir. Partimize destek, sosyalizme destektir.

O halde, komünist hareketimizin 25. yılını geride bırakmanın haklı gururu ve sevinci, partimizin 15. yılını karşılamanın coşkusu ve heyecanı ile ileri!

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!

Yaşasın proletarya devrimi ve sosyalizm!

TKİP Yurtdışı Örgütü

dizi ülke işçi-emekçi eylemleri ve genel grevlerle sarsılıyor. Tunus ve Mısır örneklerinde görüldüğü gibi halk ayaklanmaları yayılıyor.

Partimiz çok erken bir tarihte şu bilimsel değerlendirmeyi yapmıştı: *"İnsanlık yeni bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemine girmiş bulunmaktadır. Bunalımlar ve savaşlar halen günümüz dünyasına damgasını vuran yakıcı olgulardır. Birbirine sıkı sıkıya bağlı bu iki olgusal gerçek, yeni bir devrimler döneminin de dolaysız bir habercisidir. Dünya işçi sınıfı ve emekçilerinin kapitalist bunalımların ve emperyalist savaşların büyük yıkım ve acılarına yanıtı bir kez daha devrimler olacaktır. Dünyanın dört bir yanında ve elbette Türkiye'de de..."*

Dünya olaylarının gelişme seyri bu değerlendirmeyi kesin bir şekilde doğrulamış bulunuyor. Kapitalizmin gezegenimizi tehdit ettiği ve ezilen insanlığı daha büyük acılara ve yıkımlara sürüklediği bir tarihsel evrede işçi ve emekçiler çözüm arayışlarına yöneliyor, kapitalist barbarlıktan kurtuluş yolunu arıyor. Bütün sorun, devrimcilerin bu çözüm arayışlarına yanıt vermeyi ve kurtuluşun yolunu açmayı başarabilmesidir.

İşte partimizin "Her alanda devrime hazırlanıyoruz" şiarı, ülkemizde kurtuluşun yolunu açmanın ve devrimi örgütlemenin ürünü ve ihtiyacı olarak yükseltilmiştir. Devrimci partinin görevi devrime hazırlanmak ve devrimi örgütlemektir. Bu bilinçle partimiz, gelip geçici gündelik başarıların peşinde koşmamakta, kendini devrimin fırtınalı günlerine hazırlamaktadır. Devrime hazırlanmak demek, kapitalist sisteme karşı militan bir savaş ilanı anlamına gelen devrimci bir program demektir. Devrime hazırlanmak demek, devrimci programın taşıyıcısı olan ihtilalci temellere dayalı savaşçı bir yeraltı örgütü demektir. Devrime hazırlanmak demek, devrimci teori ile silahlanmış devrimci partiyi işçi sınıfıyla et ve tırnak gibi kaynaştırmak, işçi sınıfını devrimcileştirmek, partiyi devrimci sınıf hareketi zemininde yıkılmaz bir kuvvet haline getirmek demektir. Partimiz tüm bu özelliklere sahiptir. Ve her zamankinden daha güçlü ve daha hazırlıklıdır.

Partimiz solda yenilginin ve yıkımın, yılgınlığın ve davadan kaçışın egemen olduğu bir tarihi dönemde ortaya çıkmış, en zor koşullar altında ve en sınırlı olanaklarla mücadeleye başlamış ve bugünkü gelişme düzeyine ulaşmayı başarmıştır. Bir dizi örgüt ve parti yok olup giderken, bazıları reformist bir kimlik kazanıp düzenin icazet alanına geçerken, bazıları da ciddi yapısal sorunlarla boğuşurken, partimiz sürekli bir dinamik gelişme çizgisi izlemiş, günden güne güç kazanarak Türkiye'de devrimin biricik temsilcisi haline gelmeyi başarmıştır.

Emekçi kardeşler!

Devrimci bir işçi partisi ancak işçi sınıfı ve emekçilere dayanarak var olabilir ve mücadelesini de ancak sınıf ve emekçi kitlelerin desteğiyle sürdürebilir. Partimiz sadece politik açıdan değil, maddi açıdan da işçi ve emekçilere dayanmaktadır. Bu, bundan sonra da böyle olacaktır. Bağış kampanyamızın amacı da buna yöneliktir. Yurtdışındaki işçi ve emekçi kardeşlerimizi bu bağış kampanyasına katılmaya, yoldaşlarımızı ve sempatizanlarımızı ise bu kampanyanın tam başarısı için seferber olmaya çağırıyoruz.

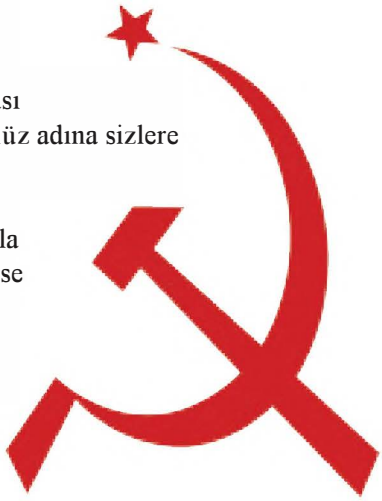
Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!
Yaşasın proletarya devrimi ve sosyalizm!

TKİP Yurtdışı Örgütü

Aralık 2012

Her katkı "Her alanda devrime hazırlanıyoruz!" şiarını daha da güçlendirmek içindir...

Partimize destek sosyalizme destektir!

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde çalışan işçi ve emekçi kardeşlerimize!

Partimizin Yurtdışı Örgütü olarak yeni bir bağış kampanyası başlatmış bulunuyoruz. Bunu vesile ederek Yurtdışı Örgütü'müz adına sizlere bir kez daha seslenmek istiyoruz.

Herşeyden önce bu yılki bağış kampanyamız, komünist hareketimizin 25. yılına ve partimizin IV. Kongre'sini başarıyla gerçekleştirdiği bir döneme denk geliyor. Daha genel planda ise dünya ölçüsünde her bakımdan sarsıcı olayların yaşandığı bir süreçte kampanyamızı başlatmış bulunuyoruz ve süreci "Her alanda devrime hazırlanıyoruz!" şiarıyla karşılıyoruz. Tüm bu olgular bir arada bu yılki kampanyamıza özel bir anlam kazandırıyor.

İşçi ve emekçi kardeşler!

Dünyada ve elbette Türkiye'de de başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin ve ezilenlerin bugününü olduğu gibi geleceğini de çok yakından ilgilendiren, son derece önemli gelişmelerin yaşandığı bir tarihi dönemden geçiyoruz. Partimiz bu dönemi "bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemi" olarak tanımlıyor. Dünyada olup bitenler partimizin bu tespitini tam bir kesinlikle doğruluyor. Söylediğimizin gerçek olup olmadığına biraz daha yakından bakalım.

Bunalımlar dönemindeyiz diyoruz, ama bunu emperyalist ideologların kendisi yıllardır çaresizlik içinde zaten itiraf ediyorlar. Kapitalist sistem ağır ve derin bir ekonomik krizin etkileri altında sarsılıyor. Kriz, şirketlerin ve bankaların ardından artık ülkeleri de iflasa sürüklüyor. Savaşlar dönemindeyiz diyoruz. Dünyanın bir dizi ülkesi ve bölgesi çoktan savaş alanına dönüşmüş bulunuyor. Afganistan ve Irak'ın ardından, salt petrolünü yağmalamak üzere Libya'da onbinlerce kişi katledildi ve bu ülke yakılıp yıkıldı. Bunun ardından emperyalistlerin namlularını şimdi de Suriye ve İran'a çevirmiş bulunması, bunun üzerinden Ortadoğu'yu yangın alanına çevirebilecek kirli senaryoların hazırlanması bunun bir başka göstergesidir.

Adım adım devrimler dönemine yaklaştığımızı söylüyoruz. Evet, insanlık aynı zamanda devrimler dönemine de girmiş bulunmaktadır. Dünya ölçüsünde milyonlarca emekçiyi kapsayan geniş çaplı sınıf ve kitle hareketleriyle karşı karşı bulunuyoruz. Dünyanın dört bir yanında işçi sınıfı, emekçiler ve ezilen halklar yeni bir ruhla ayağa kalkıyor. Amerika, İngiltere, Yunanistan, İspanya, Portekiz, İsrail, Şili, Hindistan, Güney Kore ve daha bir

(Devamı s.31'de)